دکونړ ونو منتخب والی قاضی غلام صادق «اخونزاده»:

اوس هغه وخت راغلی چه مونږ د خپل زیرك دښمن په مقابل کی یو لاس شو او د هغه د نابودی لپاره مظبوط ګامونه واخلو.

په اسعد اباد کی د دعوت مجلی خبریال

د کونړونو د ولایت منتخب والی قاضی غلام صادق «اخونزاده» سعودی عربستان ته له سفر وروسته د روان کال ۱۴/۷/۹۴ نیټه د کونړ ولایت ته راستون شو، د ناوه پاس په مقام ښاغلی «اخونزاده» او د هغه د سفر ملګرو ته د اسلامی دولت د کونړ ولایت پوری مربوط مصلح قواؤ له اړخه ورته تشریفاتی ګارډ وړاندی شو او د هغه ولایت د مشرانو ، قوماندانانو، له طرفه ئی تود هرکلی وشو.

محترم والی صاحب د موټرو په اوږدو قطارونو کی د هغه ولایت مرکز اسعد آباد ته راورسید.

محترم والی صاحب او د کونړ اجرائیه شورئ په ولایت کی د مختصر قیام نه وروسته دا فیصله وکړه چی د اسلامی دولت سره د پیوستون په غرض د هغه ولایت د ولسوالیو او علاقداریو نه تفصیلی لیدنه کتنه وکړی، ددغه پروګرام په لومړی سر کی محترم والی صاحب د څوکی ولسوالی دوره وکړه، دغه ولسوالی ته په رسیدو د سیمی د مشرانو ، قوماندانانو او مجاهدینو له اړخه ئی تود هرکلی وشو.

د څوکی ولسوالی په جامع جماعت کی د نورګل، نرنګ او د څوکی ولسوالیو د قومی مشرانو، علماؤ، قوماندانانو او ګڼو مجاهدینو یوی درندی غونډی ته د هغه ولایت منتخب والی پخپل خطاب کی وویل:

محترمو مشرانو او مجاهدینو وروڼو!نن زه د کونړ ولایت د یو والی په صفت نه بلکه ستاسو د یو خادم په صفت ددی ولایت د اوسیدونکو دپاره انتخاب شوی یم، زه هغه وخت ستاسو صحیح خادم جوړیدی شم ترڅو زما سره

ددی ولایت د مسلمانو خلکو د اخلاص ملاتړ موجود وی.

همدا ولایت وو چی د لومړی ځل لپاره پکی د الحاد پرضد د جهاد پیل وشو، همدا ولایت وو چی د الله په نصرت د ټولو لومړی د کمونستانو څخه آزاد کړی شو او همدا ولایت وو چی د لومړی ځل لپاره پکی یو اسلامی امارت قایم شو، حدود الله پکی نافذ شول او انشاء الله همدا ولایت به وی چی کاملاً د امنیت او حکومتی اداری تشکیل بحالوی.

په اخر کی ددغی دری ولسوالیو قومی مشرانو والی صاحب ته د هر نوع ملاتړ او د اسلامی دولت سره د پیوستون او همکاری وعدی ورکړی او ژمنه ئی وکړه چی په دغه لار کی مونږ د سرومال قربانیو ته تیار او آماده یو.

غونډی ته د نورو په نمایندگی استاد شهیدالله، قاضی امیرالله، مولوی عبدالرحمن او مولوی فریدالله هم گټوری خبری وکړی.

د اسلامی دولت سره د پیوستون په غرض محترم والی صاحب خپل دویم سفر د هغه ولایت خاص کنړ ته وکړو. د خاص کونړ ولسوالی ته په رسیدلو د هغه ولسوالی قومی مشرانو مخورینو او مجاهدینو له اړخه ئی تود هرکلی وشو. د خاص کونړ په ولسوالی کی د هغه ولسوالی د زرگونو اوسیدونکو یوی درندی غونډی ته په خطاب کی محترم والی صاحب وویل:

زما عزتمندو کشرانو، مشرانو، مجاهدینو او علماؤ ورونو! زمونږ مشرانو ډیر اتحادونه کړی او بیا ئی پرته له شرعی عذر نه مات کړی، دی خو کله چی اتحاد د قرآن او سنت په تائید منځ ته رانشی هغه په حقیقت کی نفاق زیاتوی. اوس وخت راغلی چی مونږ د خپل زیرك دښمن په مقابل کی یو لاس شو او د هغه د نابودی لپاره مضبوط گامونه واخلو او ددین او هیواد دښمنان پری نږدو چی پخپلو شومو پلانونو کی بریالی شی.

زمونږ ددښمنانو ناکامی د اسلامی دولت په تقویت کی ده باید مونږ د افغانستان د اسلامی دولت سره همکاری او مرسته جاری وساتو.

هغه زیاته کړه! تاسو مجاهدینو د جهاد ډیری ستونزی او تکالیف برداشت کړل، اوس د جهاد څخه د اسلامی دولت د جوړیدلو پیتی لا درونډ دی او دغه پیتی په شریکه اوچتول غواړی، لکه څنگه چی مو د جهاد دپاره قیام په یو غږ او اتحاد کړی وو راځئ چی اوس ددی سیمی د امینت راوستلو لپاره قیام وکړو، هغه وسله چی د کمونیست رژیم پرضد مو راغستی وه اوس ئی د اسلامی دولت په دفاع او قیام کی استعمال کړو.

په اخر کی والی صاحب په خیریه مؤسساتو غږ وکړو چی

راشی زمونږ سره ددغی ولایت په بیا آبادولو کی لاس امداد وکړی.

غونډی ته د نورو نه علاوه استاد شهیدالله، استاد محمدعلی، مولوی فریدالله او نورو مشرانو هم کتوری خبری وکړی.په اخر کی د سیمی قومی مشرانو او مجاهدینو د اسلامی دولت سره د هر نوع همکاری او قربانی ژمنه هم وکړه.

د اسلامی دولت سره د پیوستون په غرض د کونړ منتخب والی حاجی غلام صادق «قاضی اخونزاده» خپل دریم سفر د هغه ولایت د مانوګی او اسلام دری ولسوالیو ته وکړو.

دغه ولسوالیو ته په رسیدو محترم والی صاحب او د هغه ملګرو ته ځای په ځای تود هرکلی وویلی شو محترم والی صاحب د مانوګی او اسلامی دری د ولسوالیو په هغه غونډه کی چی په زرګونو خلکو پکی ګډون کړی وو په خپله وینا کی وویل:

لکه څرنګه چی د جهاد وړانګي د کونړ ولایت د ننګلام دکلی څخه د شهید مولوی صاحب جمیل الرحمن په قیادت سرچینه نیولی وه اوس پکار ده چی د کامل امنیت وړانګی د کونړ څخه کابل او نورو ولایاتو ته منعکسی شی.

لکه څنګه چی شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) او نورو مجاهدینو تر منځ هیڅ اختلاف نه وو او همدغه د اتحاد نتیجه وه چی په نړی کی کمونیزم ته ماتی ورکړی شوه او د کمونیزم خاتمه د همدی مجاهدینو د قربانیو او سرخندنی نتیجه وه نو اوس هم د یو قوی اسلامی دولت جوړیدو ته داتحاد او سرخندنی ضرورت دی.

هغه زیاته کړه! په دی ورځو کی د نړی مطبوعاتو د افغانستان او پاکستان د ښو تعلقاتو او مناسباتو د خرابولو ښدوری پیل کړیدی، خو مونږ دا وایو چی پاکستان یواځنی هیواد وو چی د مسلمانو افغانانو د مظلومیت آواز ئی په نړی کی خپور کړو او په لکونو مهاجرینو ته ئی پناه ورکړه،نو اوس تری زمونږ دا امید دی چی د اسلامی حکومت په جوړیدو کی د افغانستان د اسلامی دولت سره د نیك نظری، اخلاص او صداقت نه کار واخلی.

هغه د ټولی نړی مسلمانانو او بالخصوص د افغانستان په مسلمانو خلکو غږ وکړو چی خپل منځی اختلافات او مفاصلی ختمی کړی او د استعماری قوتونو په وړاندی یو موټی شی.

دغه پرتمینی غونډی ته د نورو نه علاوه مولوی محمدهاشم، استاد محمدعلی، استاد شهیدالله کتوری خبری وکړی په پای کی یو تن مشر د قومی مشرانو او د سیمی د اوسیدونکو په نمایندګی هم خبری وکړی او د اسلامی دولت سره د پیوستون او هرنوع همکاری ژمنه ئی وکړه.

*

ډګر جنرال سيد محمد موسی (ستور):

افغانانوچی دنړۍ دلوی طاقت دماتولو ریکارډ ټینګ کړ نوپکار ده چی د خپل مینځی جوړجاړی استعداد هم په ځان کی پیداکړی.

په کابل کی د مجلی خبریال

دجهادي قوماندانانو، قومي مشرانو او مسئولينو سره د مرکو په لړ کی په کابل کی ددعوت دمجلی خبریال د روان صورت حال دڅر نګوالی په هکله د لوی څارنوالی د پوځی برخی د مرستیال ډګر جنرال سید محمدموسی (ستور) سره مرکه کړی چی په لاندی متن سره وړاندی کیږی.

پوښتنه: له الحادی رژیم سره دمقابلی دپاره دمجا هدینو عمده اهداف څه وو اوداغه مقصد څومره ترلاسه شوی دی ؟

ځواب : لکه څنګه چی پو هیږی افغا نستان یواسلامی هیواددی او پنځه زره کلن لرغونی تاریخ لری، دلته دپخوانه اسلامی شریعت قرآن اوسنت جاری وو، خوکله چی روسی استعمارپه هیوادکی دیو شمیر محدودو افرادو په حمایت کی دکمونستی نظام دټینګولو دپاره مستقیمه مداخله وکړه اوغوښتل ئی چی ددی اسلامی ملت هویت بدل کړی اود غرورشمله ئی را ټیټه کړ ی، ددی سمسور وطن طبیعی شتمنی لوټ کړی اوخپل شوم اهداف عملی کړی، نودغه وخت ووچی غیورافغان مجاهدین راپاڅیدل او د الله اکبر اسلامی شعار په اوچتولو سره ئی پوره څوارلس کاله په تش لاس مقا- بله وکړه اوپه پای کی ئی د نړی سترطاقت ته ماتی ورکړه داسی،ماتی چی ټول سیاسی او کمونستی تشکیلات ئی ورته دړی وړی کړل.

اوس داحقیقت ټولی نړی اوعا لم اسلام تسلیم کړی او د افغانانو په تاریخ کی دیوی نوی پاڼی په حیث ثبت اوراجسترشوی دی.

دلمړی ځل دپاره افغان جهادیان ؤو چی د روس دماتولو ریکارډ ئی ټینګ کړ خواوس بایددی استعدادهم په ځان کی پیداکړی چی دخپل مینځی جوړجاړی دپاره اوسنی الم ناک او ویجاړصورتحال عادی حالت ته راوګرځوی.

مونږ دا منو چی جهاد خپل مطلوب او بری ته ورسید، تیر

کمونستی نظام ړنګ کړی شو او د اسلامی نظام جنډه په کابل کی ورپولی شوه، خو په ډیر تأسف سره باید وویل شی چی د اسلام دښمنانو که په داخل کی وو او که په خارج کی، په تیره بیا د پخوانی نظام معلوم الحاله ځواکونو په مخفی فعالیت سره د مجاهدینو په لیکو کی نفوذ وکړ او په تخریبی عملیاتو او شیطانت سره ئی د مشرانو په منځ کی عدم اعتماد او اختلافات پیداکړل او په نتیجه کی خبره فزیکی او تمام عیار جنګ ته ورسیده چی اوس هم دوام لری او خبره ده منځګرتوب او جرګو ته هم لوړه شویده.

په تیرو دوه کالو کی چی کوم شدید جنګونه واقع شول زیات بی ګناه او بی دفاع خلق پکی ووژل شول ښارونه پکی وران او عامه شتمنی پکی لوټ او تالا کړی شوه، په نړیواله سطحه ئی زمونږ افغانی او جهادی هویت ته نقصان ورساوه او د جنګ دغه مصیبت اوس هم روان دی.

ځکه نو پکار دی چی د جهاد د اهدافو په رڼا کی مشران تصمیم او تجویز ونیسی او اوسنی غمجن او تراژیدی حالت په هره ممکنه وسیله چی کیدی شی ډیر زر ختم کړي او د اسلامی حکومت د استحکام دپاره ټول مجاهدین او ټول مؤمن ملت سره د وحدت او اتفاق لاسونه ورکړی او په دی تخریبی فعالیت سره د اسلام دښمنان خوشحاله نه کړی.

پوښتنه: ددی دپاره چی د تل لپاره روان بی معنی او بی مفهومه جنګونه بند کړی شی او سراسری سوله تأمین شی څه کول پکار دی؟

ځواب: باید څرګنده کړم چی جنګ د مسئلو د حل لاره نه ده او په جګړه باندی خبری نه فیصله کیږی. جنګ د تباهی او ویجاړتیا نه پرته بل حاصل نلری، د تیرو دوه کلونو جګړو او اختلافونو راوښودله چی هیڅ جګړه مار لوری نشی کولی د جنګ په وسیله فتح او بری تر لاسه کړی. سوله او روروری یو ضروری څیز دی او اوس ددی وخت رارسیدلی دی چی ټول په ګډه د تنظیمی ارتباطاتو نه بهر د یوی دایمی سولی ټینګولو لپاره په اخلاص سره کار وکړی او دا په اوله درجه کی د جهادی مشرانو ذمه واری ده.

زما په نظر د مسئلی د حل او دیوی مطلوبی انتظامیی د جوړولو دپاره لازم دی چی په جنګ کی ښکیل طرفونه د وسلی استعمال بند کړی او د خبرو او مفاهمی له لاری لانجی حل وفصل کړی.

په دوهمه مرحله کی یو دائمی او سراسری اوربند عملی کړی شی، د ملت واقعی نمایندګان راوبلل شی او د هیواد دپاره نوی زعامت وټاکی او ورسره سم د جهادی تنظیمونو د ملی او ټولنیزو شخصیتونو او متخصصینو په ګډون یو اسلامی حکومت جوړ کړی شی، وروسته د ملی اسلامی اردو د جوړولو او د وسلو د راټولولو بندوبست وشی. همدارنګه د اسلامی پارلمان جوړول او د پولیسو نه ملی پوځ تشکیل هم ضرورت دی.

په دی لړ کی پکار ده چی د غیر مسئولو وسله والو کسانو څخه هم وسلی واخستلی شی او ددفاع د وزارت ډیپوګانو ته حواله کړی شی.

پوښتنه: په داسی حال کی چی افغانستان آزاد شوی او مجاهدین د سیاسی قدرت په نیولو سره په حالاتو قابض دی خو بیا هم د کابل نه مهاجرتونه جاری دی ددی علت څه دی؟

ځواب: لکه چی مخکی هم ورته اشاره وشوه په هیواد کی اسلامی انقلاب بری ته ورسید خو فطرتاً هر انقلاب ضد انقلاب هم لری، هغه چاچی نه غوښتل دلته اسلامی حکومت جوړشی، په مختلفو اشکالو سره ئی تخریبی فعالیتونه شروع کړل

چې هم د جنګ سبب شول او هم د اسلامي حکومت د جوړولو لپاره خنډونه شول او دا خنډونه لا مات شوي نه دي.

همدغه جنګونه او خپل منځي اختلافونه وو چې د کابل او ټولو هغو ښارونو نه چې هلته جنګونه دي د خلکو مهاجرتونه شروع شول او دا ډېره د تشویش او خفګان خبره ده چې هیڅ مجاهد او هیڅ افغان ته د منلو وړ نه ده.

خو بیا هم چې په هرې تنګسې پسې خوشحالي او په هرې تیارې پسې رڼا حتمي ده، ددې امید لرو چې یوه ورځ به دغه ټولې جګړې مردودې شي او د اختلافاتو ځای به ورورۍ او صمیمیت ونیسي.

پوښتنه: د لوئي څارنوالي په چوکاټ کې د وسله وال پوځ د ښه تنظیم دپاره څه اجرأت شوي دي او راتلونکي تدبیر څنګه دی؟

ځواب: د لوئي څارنوالي په چوکاټ کې د وسله وال پوځ څارنوالي د خپلو پوهو او مسلکي او عسکري کدرونو په درلودلو سره زیات فعالیتونه ترسره کړي دي، د مثال په توګه د وسله وال پوځ په ارګانونو او جزو تامونو کې ئې د څارنوالانو او مسلکي غرو په واسطه د عسکري انظباط او دسپلین د تامین په خاطر عسکري تعلیمات نامې او اصولنامې توضیع او تشریح کړې دي، د اسلام د مبین دین او محمدي غرا شریعت د اساساتو او د اسلامي انقلاب ماهیت او مفهوم ئې بیان کړی دی.

په قطعاتو او جزو تامونو کې منصبدارانو، سربازانو او نورو منسوبینو ته د نافذه قوانینو او مقررو زده کول او د تخلفاتو او جزوتامونو د کشف مسایل ښودلي شي.

همدارنګې په قانونیت باندې د پوره تطبیق دپاره د څارنې او نظارت کول او په یو ښمیر جزائي دوسیو باندې غور او د جرمونو د مخنیوي دپاره کار شویدی.

لنډه داچې د جنګونو د دوام سره سره د لوی څارنوالي د پوځي برخې فعالیتونه نه دي بند کړي شوي خو که چیرې جنګونه ودرول شي زمونږ د فعالیت ساحه به هم ورسره پراخه او واړه منه شي.

پوښتنه: د یو مجاهد په حیث د جهاد په دوران کې د جماعت الدعوت الی القرآن والسنة او د هغې د امیر شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) د کردار په باره کې مو د نظر ټکي څه دي؟

ځواب: د جهاد په دوران کې د جماعة الدعوت الی القرآن والسنة د تنظیم ونډه اخیستنه او په خاصه توګه د جهاد سپه سالار شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) کردار لکه د لمر په شان ځرګند دی، شیخ نه یوازې د کونړ ولایت رڼا وه بلکې د توحید او تبلیغ او قرآن او سنتو د تطبیق دپاره ئې مبارزه په عالم اسلام کې جهان شمول حیثیت درلود.

زه چې په اکثره جهادي جبهو کې د مرحوم سره ملګرې ووم، د هغه اجتماعي چلند او انساني برخورد دومره جاذبه لرله چې په یو ځلې ملاقات سره به ئې د صمیمیت او اسلامي اخوت رشتې پیداکولې، په لږ وخت کې ئې زیات شهرت پیداکړ او د جهاد په صفونو کې ئې ځانګړې مقام ونیوه.

باید د افغانستان په ټولنه کې دغه ګوند او د شهید قیادت اهم مقام ولرې، او دغه ګوند د پخوا په ډول ددعوت امور په مخ بوځي، دا ددوئ مسئولیت دی.

والسلام

****

****

***

*

اسلامي تمدن

لیکوال زاهدي احمدزی

دغه ډول تمدن ته الهامي تمدن هم ویلی کیږي ځکه چې ددغه ډول تمدن ګرد اصول او بنسټونه بشري نه بلکې د کائناتو د رب او خالق له پلوه ترسیم شوي دي همدغه لامل دی چې ددغه تمدن د بشریت له پیل څخه تر اوسه پورې په اصولو کې هیڅ ډول تضاد راغلی نه دی او نه به په راتلونکې کې راشي.

د اسلامي تمدن ګرد ابعاد او د هغو په هکله هدایات او لارښوونې د جاهلي تمدن د درې واړو څانګو له اصولو او هدایاتو څخه جلا ممتاز، بې سیاله او بې انډوله دي چې دادې په لنډه توګه د اسلامي تمدن او جاهلي تمدن د ډولونو تر منځ توپیرونه په علمي توګه او په مقایسوي ډول وړاندې کولی شي.

توپیر: اسلامي او الهامي تمدن د جاهلي تمدن له ګردو ډولونو سره خورا زیات توپیرونه لري خو دلته په عمده توګه څو هغه توپیرونه وړاندې کولی شي چې ددغه تمدن ممتازوالي پرې ثابتیږي او له ګردو نورو تمدنونو څخه یې فضیلت ثابتوي.

جامعیت: د اسلامي تمدن د جاهلي تمدن له ټولو ډولونو څخه یو ستر امتیاز او توپیر دادی چې اسلامي تمدن نه خو د هسې تمدن په څیر صرف پر محسوساتو او مادیاتو مبتني او متکي دی، او نه د اشراقي تمدن په څیر یوازې پر ریاضت او د روح پر تزکیه بناء دی، او نه هم د عقلي تمدن په څیر یوازې او یوازې د هغو امورو پر منلو حکم او باور کوي چې د عقل تر چمبې لاندې را- درومي؛ بلکې دغه تمدن پر خپلو ګردو اصولو کې جامعیت لري او هغه داسې چې په دغه تمدن کې ماده او معنا دواړه شته دا ځکه چې په انسان کې دغه دواړه موجود دي او هر یو د انساني ژوند د ټاکلي شوي بقاء له پاره د هغه د بدن دواړه ترکیبي ونډې بدن او روح هر یو ځانګړې ځانګړې اړتیاوې لري نو ځکه یې ددې له پاره ددواړو توأمیت په خپلو اصولو کې را وستلی دی.

نو په اسلامي تمدن کې عبادات او معاملات دواړه لازمي ګرځولي شوي دي الله تعالی د اسلامي تمدن پیروانو ته حکم فرمایلی دی او د خپل غوره کړي تمدن په ابدي قانون قرآن کریم کې یې داسې خطاب ورته فرمایلی دی:

«فإذا قضیت الصلوة فانتشروا في الأرض و ابتغوا من فضل الله واذکروا الله کثیراً لعلکم تفلحون» جمعه ۱۰ آیت ۶۲ سورت

نو کله چې لمونځ اداء کړای شو په ځمکه کې تیت او خپاره شي او د الله تعالی له فضل څخه لټونه اوکړي او د الله تعالی ذکر ډیر کوي څو تاسې موخې او مراد ته ورسیږئ.

زیاترو تفسیر پوهانو ویلي دي: په دغه مبارک آیت کې له فضل الله څخه مراد روزي او اقتصاد او د انسان دنیوي مادي اړتیاوې پوره کول دي. چې پدې توګه په اسلامي تمدن کې دنیا او عقبی، مادیات او معنویات دواړه دواړه په نظر کې نیولي شوي

دی. او دغه پنځیز تمدن د خپل دغه جامعیت پر اساس پر نورو کړدو، مدنیتونو خپل غوره والی ثابت کړی دی.

دغه راز په اسلامي تمدن کی عقل ته نه خو د عقلی تمدن په څیر د معبود حیثیت ورکړای شوی دی او نه بیخي بی ارزښت ګڼلی شوي دی بلکي د الهی شریعت او قانون په جمبه کی عقل ته ډیر زیات مسؤلیتونه سپارل شوی دی چی یو هم د هغوی له جملی څخه د حق او باطل ترمنځ توپیر، په کائناتو کی تفکیر، د ښه او بد ترمنځ تمیز دی، د هر یو شی سلبی او ایجابی اړخونه مطالعه کول له زیانمنو څخه ژغورنه او د منافعو جلب دا ټولی د عقل دندی دی چی باید په مسؤلانه توګه یی اداء کړی.

له همدی کبله د الله تعالی په ابدی قانون کي چي د اسلامي تمدن شریعت دی الله تعالی عقل ته په عزت سره یادونه کړی ده او په ټول قرآن کریم کی په مجموعی توګه شپاړس ځلی یادونه ورڅخه کړی ده، چی دری ځلی دبقری په سورت کی په ۱۷۹-۱۹۷-۲۶۹ آیاتونو کي، دوه ځلی د آل عمران په سورت په ۷-۱۹۰ ایاتونو کی یو ځل د مائده د سورت په ۱۰۰ آیت کی یو ځل د یوسف دسورت په ۱۱۱ ایت کی یو ځل درعد په سورت ۱۹ ایت کی یو ځل د ابراهیم دسورت په ۵۲ ایت کی دوه ځلی د ص په ۲۹-۴۳ آیاتو نو کی دري ځلی الزمر سورت په ۹-۱۸-۲۱ آیاتونو کی یو ځل د غافر «مؤمن» د سورت په ٥٤ آیت کی او یو ځل هم د االطلاق د سورت په لسم مبارك ایت کی د الباب په نوم خطاب ورته کړی دی او فرمایلی یی دی: إنما یتذکر اولو الألباب» په تحقیق سره د عقل خاوندان پند اخلی، د عقل خاوندانو له پاره عبرت دی او داسی نور..

دغه راز شپږ پنځوس ځایه الله دعقل په نوم سره د قرآن کریم په دوه دیرش سورتونو کی ورڅخه یادونه کړی ده چی پدغو کړدو کی یی عقلمندانو ته د «أفلا تعقلون لقوم یعقلون، افلایعقلون، یعقلها، لعلکم تعقلون، عقلوه او نعقل په صیغو سره یادونه ور څخه کړی ده. چی دا هر څه په خپله د عقل ارزښت ټاکی ان تردی چی د اسلامی تمدن په قانون کی د انسان هر ډول مکلفیت په عقل پوری اړوند ګرځولی دی برابره خبره ده که هغه مکلفیت تعبدی وی او که دنیوی او معاملاتی وی.

اعتدال: دویم توپیر یی دادی چی د اسلامی تمدن په هر څه کي اعتدال دی او هغه داسی چی ددغه تمدن کړنلاره او کړنچاره او دده ګرد قوانین انسان ته حکم کوی چی په خپلو ګردو چارو د افراط او تفریط منځنی لاره غوره کړی، که په عقیده کی وی، که په عبادت کی وی، که د ځمکی په عمران او نورو د نیوی امورو کی وی که د خپل ځان د حیثیت مقام او مرتبی په ټاکلو کی وی چی بیا په دغو کړدو کی ډیر مهم په خپله د انسان د حیثیت او مقام پیژندنه او تعین او دا هغه اصل دی چی نورو کړدو ته د چورلیغ حیثیت لری.

څکه چی د جاهلي او طاغوتی تمدن د ګردو ډولونو د ناکامی باعث یواځی او یواځی په کائناتو کی د انسان مرتبه، حیثیت او د مقام نه پیژندل دی، او هغه داسی چی په ځینو کی انسان خپل ځان ته د معبود او خالق مرتبه ورکړی ده او د الوهیت دعوی یې کړی ده او ځان ته یی د «أنا ربکم الأعلی» خطاب کړیدی.چي له همدی کبله یی ځان ته د خپلواك، ټولواك قانون جوړوونکی او حقیقی فرمان روا حیثیت ورکړی دی چی، بیا په نتیجه کی یی ناکام، نامراد او د کائناتو د یو ذلیل او له ګردو څخه د کوچنی موجود لکه غوماشی په مقابل کی ماتی خوړلی ده ټول غرور او لوی ئی له خاورو سره خاوری شوی ده او د خپل جوړ کړي تمدن چی خپل ځان یی د هغه او ددنیا په کهون د ګردو کائناتو حقیقی مالك ګاڼه کانبانه ملوکیت دړې وړی شوی دی، بی وسه خوار او ذلیل، بی ځواکه او بی واکه ګرځیدلی دی.

مګر ددی په عکس د جاهلی تمدن په ځینی نورو ډولونو کی انسان خپل ځان ته دومره ټیټ او ذلیل مقام

ورکړی دی او دتفریط هغه مقام یی چی دذلت خورا ښکته درجه او دا کروهه لری چی دی یعنی انسان په کردو موجوداتو کی ذلیل او بی وسه موجود دی له همدی امله یی ونو، ډبرو، سمندر، اور، حیواناتو، غرونو،باد، لمر، سپوږمی، بریښنا ستوریو ا وبل هر هغه موجود ته خپل سرټیټ کری دی، سجده ورته کوی، عبادت یی کوی او په الوهیت سره یی قبول کری دی چی په هغه د زیان رسولو او یاکتی ورکولو د ځواك موجودیت په نظر ورځي ان تردی چی که د ځان په خیر په کوم انسان کی هم کوم ځواك په نظر ورشي د تمی یا ویری له امله هغه ته هم عبادت کوی.

چی په نتیجه کی یی ناکام، نامراد او د خپل جوړ کری تمدن هر څه له لاسه ورکړی دی او د تاریخ موزیم ته یی سپارلی دی.

په اسلامي تمدن کی دغه دواړه مشرکانه نظریات چی د انسان د مقام او مرتبی پیژندنی په اروند قائم کړای شوی نشته بلکی دغه دواړه یی غندلی او رد کړی دی، ځکه چی د اسلام په قاموس کی د هر ډول شرك د معقولیت توری نشته. له همدی کبله اسلامي تمدن انسان ته داسی مقام او مرتبه ورکړی ده چی هغه په خپل ذات کی زیاته معقوله او معتدله مرتبه ده او د انسان اصلی حقیقت یی داسی ورته معرفی کړی او وروپیژندلی دی.

«یأیهاالناس إن کنتم في ریب من البعث فإنا خلقنکم مِن تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم من مضغة مخلقة و غیر مخلقة لنبین لکم* و نقر في الأرحام ما نشاء إلی أجل مسمی ثم نخرجکم طفلاً ثم لتبلغوا أشدکم ومنکم من یتوفی و منکم من یرد إلی أرذل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا*»

ای خلکو که چیری تاسی له بعث او بیا ژوندی کولو څخه په شك کی یاست نو تاسی مونږ له خاوری څخه پیدا کړی یاست بیا له یو څاڅکی منی څخه، بیا یی له یوی توټی پرندی وینی څخه بیا یی دغوښنی له یوی تام الخلقت بوټی حخه او ناقص الخلقت بوټی څو تاسی ستاسی اصلی حیثیت بیان کړو. او تر یوي ټاکلی مودی پوری څومره چی مونږ وغواړو تاسی په ذیلانځونو کی ثابت پریږدو، بیا تاسی د میندو له کیډو څخه مونږ کوچنی او ماشوم راباسو، تر هغه پوری چی تاسی په عقلی او جسمی توګه ځواکمن شی او ځوانی ته اورسیږی او له تاسی څخه ځینی هغه څوك دی چی له ځواکمنتیا څخه وروسته وفات کړای شی او ځینی هغه دی چی د عمر ناوړه پړاوته رسولی شی ددی له پاره چی له پوهی څخه وروسته په هیڅ شی نه پوهیږی.

نو دداسی یو چا چی دوجود بشپړتیا او له منځه تلل یی په نهه پړاوونو کی وی او بیا دغه ادوار هم دده په واك کی نه وی هغه دا حق لری چی ووای «ومن اشد منا قوةً» یا ووایی «أنا ربکم الأعلی» او داسی نور...

مګر له دی سره سره انسان د اسلامي تمدن په شریعت کي دومره ذلیل هم نه دی چی د بی وسه جامدو، مائعو او د ځان په څیر د نورو انسانانو بندګی وکړی، هغوی ته په سجده پریوځی. هغه خپل حاجت روا، مشکل کشا د نفع او زیان مالك او ګڼی؛ بلکی په خپله انسان په ناسوتی موجوداتو کی له ګردو څخه عزتمند مخلوق دی لکه چي الله تعالی فرمایلی دی: ولقد کرمنا بنی آدم و حملنهم في البر والبحر و رزقناهم من الطیبات و فضلنهم علی کثیر ممن خلقنا تفضیلا» او په تحقیق سره مونږ بنیادمان عزتمن او لوی ګرځولی دی په وچه او سمندر کي مو سواره کړی دی دوي او له پاکیزه شیانو څخه مودوی ته روزی ورکړی ده، او غوره کړي مو دی یعنی فضیلت مو ورکړی دی بینادمو ته پر ډیرو هغو مخلوقاتو باندي چی مونږ پیدا کړی دی په ډیر فضیلت او غوره کولو سره.

نو ده ته نه ښایی چی له ځان څخه مفضول ته پر عبودیت و معبودیت معترف او اخته شی بلکی دی باید پوه شی چی نه په خپله انسان معبود دی او نه نور مخلوقات د عبادت وړ

دی بلکی د انسان معبود او دا نورو مخلوقاتو یوازی او یوازی هغه الله دي چی د هغه ذات له گرد هغه څه څخه منزه او اوچت دی چی تصور یې کولی شی «لیس کمثله شيء» انسان ته حکم کوی چی په عقیده کی، په عبادت کی، په سیاست کی او په نورو هر څه کي توحید گروهه ولری، له هر ډول عقیده وی، فعلی، قولی، سیاسی، قانونی، عمرانی، فردی، اقتصادی ا واجتماعی شرك څخه ډډه او اجتناب وکړی.

په عمران کی: په اسلامي تمدن کی د ځمکی عمران ته زښت زیات ارزښت ورکړای شوی دی مگر د اعتدال په جمبه «دائره» کی او هغه داسی چي نه خو جسی تمدن په څیر دی چی بی هدفه او چتی دنگو دنگو تعمیرونو جوړولو ته هغه هم پداسی ځایونو کی د جوړلو اجازه ورکوی چی هلته څوك هستوگنه نه کوی صرف د خپل نوم کټلو او مشغولا په خاطر یی جوړوی خپل دولت او خپل وخت او خپل عمر عبث او چتی پری لگوی او نه هم د اشراقی تمدن په څیر له عمران څخه شاړی بیدایا ته او په ځنگلونو کی د ژوند کولو اجازه ورکوی.

اسلامی تمدن خپلو پیروانو ته حکم کوی چی ځمکه ودانه او آباده کړی تعمیرات ښارونه، کلی او بازارونه پکی جوړ کړی خو داعتدال په چوکات کی او د خپل انسانی او بشری ضرورت په اندول او پدی هکله اسلامی تمدن له گردو څخه مقدم دی چی څرگندی نمونی یی په اسلامي امت کي د عباسیانو شپږ سوه کلن دور دی، او په دغه دور کی چی اسلامی تمدن څومره پر مختگ کړی وُ د بشر په تاریخ کی یی مثال نه لیدل کیږی او نه یی څوك وړاندی کولی شی.
اسلامي تمدن او ددہ اصول عمران ته اجازه ورکوی مگر به هغه کي اصراف کولو ته هیڅکله اجازه نه ورکوی.

پنځیزتوب: دریم امیتاز او فضیلت یی دادی چی د اسلامي نظری او عملی ټول قوانین او چاري فطری دی، یو کاریی هم له بشری پنځ څخه خلاف نه دی همدغه سبب دی چی په دغه تمدن کي سلبیت وجود نلری هر قدم یی د بشریت له مقتضیاتو او غوښتنو سره سم دی او د بشریت مادی او معنوی کتی پکی انځور کړای شوی دی او دزیانمني گردی لاری یی له پیل څخه پری تړلی شوی دی.

عمومیت:

څلورم امیتاز او فضیلت یی دادی چی اسلامي تمدن د کومي خاصی زمانی مخصوص امت یا پاټکی، مخصوص چاپریال او د بشری امت د خاص توکوم له پاره نه دی بلکی دغه نیکمرغه تمدن عام دی، دهری زماني، هر چاپیریال او گردو بشری امتونو له پاره کټور دی او په هره زمانه کی د تطبیق جوگه دی. ددغه تمدن اصول زرښت نه لری، ترمیم او تنسیخ ته یی اړتیا نه پیدا کیږی د بشریت له پیل څخه د گردو له پاره دی او په راتلونکی کی به هم وی. پداسی حال کي چی د بشری تمدنونو یو تمدن هم دغه صفت نه لری، همدغه لامل دی چی هغوی هر یو ډیر ژر پناه شوی او له منځه تللی دی.

ربانیت:

د اسلامي تمدن پنځم او محوری امتیاز او توپیر دادی چی قوانین یی د الله تعالی له پلوه رالیږل شویدی او بیا یی ددغو قوانینو د ښوونني او تعلیم له پاره د بشریت له پیل څخه تر اوسه پوری له بنیادمو څخه خپل داسی بندگان انتخاب کړی دی چی د نورو په پرتله ډیر غوره دی، او دغو نخبه بندگانو ته الله تعالی د انبیاؤ او رسولانو خطاب ورکړی دی، او د هغوی اطاعت یی پر گرد بشریت فرض او لازم گرځولی دی، د هغوي اتباع یی د نیکمرغی سبب گرځولی دی. چی بیا د خپلو دغو ونخبه بندگانو او ممتازو معلمانو لړی یی پر خاتم النبیین محمد صلی الله علیه وسلم پای ته رسولی ده.

نور بیا

بسم الله الرحمن الرحيم

«قل هذه سبيلي ادعو إلى الله على بصيرة أنا ومن اتبعني وسبحان الله وما أنا من المشركين»
سورة يوسف (۱۰۸)

دعوت

د توحيد او جهاد مجله

دامتياز خاوند: دافغانستان جماعة الدعوة الى القرآن والسنة
مؤسس: شهيدشيخ جميل الرحمن (رحمه الله)
سرپرست: الشيخ سميع الله
خپرونکی اداره: ددعوت او ارشاد رياست

اووم کال پرله پسې گڼه (۳۵) ۱٤۱۵ هـ ق د محرم الحرام او صفرې مياشتې

دهيئت تحرير تر نظارت لاندې

ددې گڼې مطالب

مخ	عنوان
۲	۱- د سولې غونډې او بې طرفي (۱-سرمقاله)......
۵	۲- د دعوت د مجلې اووم ....(۲-سرمقاله)......
۷	۳- يوه هفته په کابل کې ليدلې کتلې (راپور) ....
۱۰	٤- د کونړ منتخب والي قاضي اخونزاده (راپور) ...
۱۳	۵- ډگر جنرال سيد محمد موسی (مرکه) ....
۱٦	٦- اسلامي تمدن (ديني مضمون) ....
۲۰	۷- سلفي تحريك ته يوه کتنه (مضمون) ....
۲۵	۸- د جهاد د کاميابي نه وروسته (شعر) ....
۲۷	۹- پايمال شول(شعر) ....
۲۸	۱۰- ايا صربيان هم يهوديان دي؟ (مضمون)......
۳۱	۱۱- اسلامي امارت (مرکه) ....
۳٤	۱۲- د يمن جگړه (معلوماتي مضمون) ....
۳۷	۱۳- د دين مفهوم (ديني مضمون) ....
٤۰	۱٤-کشمير (معلوماتي مضمون) ....
٤۲	۱۵- پرسشهای شما در ... (خط ارسالی) ....
٤۵	۱٦- د تنظيم طلبه سلفيه ... (راپور) ....
٤۸	۱۷- مولوي حضرت احمد ... (سوانح) ....
٤۹	۱۸- د ليکونو بهير (ستا سو ليکونه) ....

په پاکستان کې د
گډون بيه:
مياشتنی: ۱۰ کلداری
کلنی: ۱۰۰ کلداری

په نورو بهرنيو هيوادونوکې د
گډون بيه:
مياشتنی : ۲ امريکائي ډالر
کلنی : ۱۰ امريکائي ډالر

په داخل او په پاکستان کې زمونږ
نمايندگان

په داخل کې : لعل محمد «افسوس»
اسلام آباد : عفيف احمد
پيښور : غني الله «مسلم»
لاهور : حماد شاکر
کراچي : چوهدري ظهور احمد
کوئټه : عرفان منگل
مظفر آباد: بشير قريشي

په نورو بهرنيو هيوادونوکې زمونږ
نمايندگان

سعودي عرب : فيضان الله
امريکا : عبدالرحمن احمد
بريطانيا : منور علی
جرمني : وائي - ايم حميم
هاليند : عماد الدين بكري اسماعيل

کمپوزر: عنايت الله «توحيدي»

مکاتباتي پته : «دعوت مجله» - پوست بکس نمبر ٦۱٤ پشاور پاکستان
بانکي حساب: افغان اسلامي خبري اداره - اکاونت نمبر ۷-۱۰٦۳ - نشنل بينك - صدر روډ- پشاور.

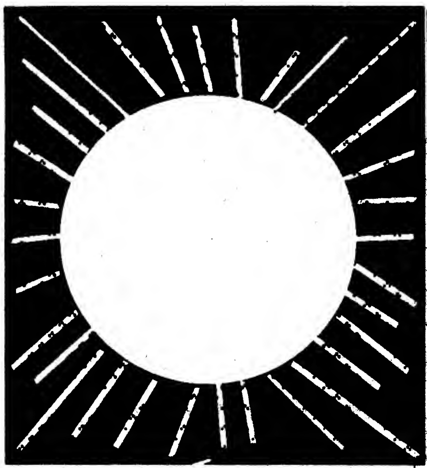

سلفي تحريك ته يوه کتنه

روښانه لار......... ښائسته حال ..... نيغه لاره

د مولوی عبد الحليم «شفيق» ليکنه

دمشکوة د صحابه کرامو د مناقبو د باب په لومړنی فصل کی د نبی کريم ﷺ مبارك حديث دی او فرمائی «خير امتی قرنی ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم» زما د امت هغه بهترينه زمانه زما (دصحابه کرامو) زمانه ده بيا هغه چی هغو ته (صحابه ؤ) ته ورنږدی وی (د تابعينو دور)بيا هغه چی هغو ته (تابعينو ته) ورنژدی وي (دتبع تابعينو دور) همدا رنگه په څو نورو رواياتو کی د همدغو دريو زمانو فضيلت او اهميت بيان شويدی، دغو دريو زمانو ته خيرالقرون يا ثلاثة قرون مشهود لها بالخير هم ويل کيږی او همدارنگه د سلف الصالحينو (د صحابوو، تابعينو، او تبع تابعينو)مقدس دور هم ورته ويل کيږی. په دغه دور کی صرف د حق او د خير غلبه ليدل کيږی، امت ټول په مجموعی طور سره له هر قسم افتراق، انتشار، فتنی او فساد څخه محفوظ پاتی شويدی، که څه هم کله ناکله په ځينو ځايونو کی خال خال اختلافاتو او شور سر راوچت کړی دی ليکن له نيکه مرغه د حق د غلبی په وجه هغه دفع شويدی، د ټولو خلکو دين او مذهب صرف او صرف يو ؤ (کتاب او سنت). نه څوك حنفی يا شافعی ؤ او نه څوك په قادری يا چشتی سلسلو کی ؤ او نه د جمهوريت او سيکولرزم وجود چيرته په نظر راته، ټول مسلمانان يو جماعت وه (د الله جلاجلاله او رسول ﷺ جماعت) چی له هر ډول تفرق څخه آزاد او د اسلامی خلافت تر بيرغ لاندي ددعوت او جهاد پر لاره روان او د قرآن او سنت پر مسلك قائم وو. بيا له خيرالقرون څخه وروسته هغه وخت راغی چی په کی په قرآن او سنت باندی تمسك په تدريجی ډول ضعيف شو، د عقل او خواهشاتو د پرستش فتنی د تشيع او خوارجو په شکل راپيدا شوی، په هغو عقايدو چی سلف الصالحين راټول وو، په هغوی کی تبديليانی رامنځته کړای شوی، د معتزله او جهميه په څير ناپاکی ډلی ميدان ته راووتلی او داسی نوری مختلفی فرقی راپيداشوی. صحابه او تابعين چی د هغه وخت سلف الصالحين وو، پر دين د قايم پاتی کيدلو په خاطر ئی خپلو کوششونو ته

د لاپسي پياوړي کولو تصميم ونيو او عملاً ئې په کار پيل وکړ، هغه خلك چې د شيعه ؤ، خوارجو، معتزله ؤ، جهميه ؤ، جبريه ؤ او قدريه ؤ په خلاف له نبوي سلفي منهج سره د خپل مضبوط تعلق ساتلو او له هر قسم نوو ډليزؤ کړو وړو څخه د بيزارۍ په اساس ئې قيام کړی ؤ، د اهل سنت او اهل حديث په نامه ياد کيدل دا يعنې هغه خلك وو چې دين ئې د نبي ﷺ او د نبي ﷺ د جماعت په طريقه قايمول د اصلي هدف په توگه پيژانده.

گويا دا يو داسې تحريك ؤ چې له مذهبي فرقه بندۍ، سياسي تفرق او فکري ماتۍ څخه د امت د ژغورلو په خاطر ميدان ته راووت او همدا وجه وه چې کله سلف الصالحينو پر کتاب الله او سنت رسول الله ﷺ باندې مضبوطې منگولې ښخې کړې او له تفرق نه د نجات په خاطر ئې سلفي تگ لاره غوره کړه نو له خوځو واړي خورا ډيرو لويو مشکلاتو سره مخامخ او په مختلفو ازميښتونو کې واقع شول.

پر امام احمد بن حنبل رحمه الله د درو گذارونه وکړی شول. همدا رنگه له امام مالك رحمه الله سره تشدد وکړی شو، ابن تيميه رحمه الله زنداني کړی شو، ليکن دغه سلفي تحريك د ټولو مشکلاتو او ستونزو باوجود، پر کتاب الله او سنت رسول الله ﷺ باندې د خلکو د استقامت د بقاء په خاطر، د هر قسم حالاتو په پوره ميړانه مقابله وکړه او خپل تحريك ئې جاري وساته او له بلې خوا د مجاهدينو لښکرې د محمدبن قاسم رحمه الله، طارق بن زياد، او محمود غزنوي په شان بت شکنو قوماندانانو تر قيادت لاندې په وړاندې رواني وې خو کله چې بيا د تحريك په سلسله کې د مختلفو عوارضو په بناء خرابي رامينځ ته شوه نو محمد بن عبدالوهاب په پوره ميړانه قيام وکړ او د سلفي تحريك د عام کولو په خاطر ئې د توحيد او سنت په رڼا کې ددعوت او جهاد لازم او مناسب پروگرامونه مطرح کړل او بيا ملك عبدالعزيز آل سعود رحمه الله پر مکې مکرمې او مدينې منورې باندې له قبضې څخه وروسته کتاب الله او سنت رسول الله ﷺ عملاً نافذ کړل او په بيت الله شريف کې چې حنفي، شافعي، مالکي او حنبلي علماؤ په جداجدا توگه د لمونځونو د آداء کولو دپاره مستقلې مصلې تياري کړې وې هغه ټول ئې له مينځه يوړل، او په مقام ابراهيم کې يوازې يوه محمدي مصله قائم کړی شوه، په ملك کې حدود الله جاري کړی شول، د امن او سلامتۍ دور تازه کړای شو.

دا هغه سلفي تحريك دی چې نن هم ددنيا په هره برخه کې پر کتاب الله او سنت رسول الله ﷺ باندې د مسلمان امت د متحد کولو دپاره ددعوت له لياري خپل نهائي کوششونه خاص د الله تعالى د رضاء د حصول په خاطر جاري ساتي او دغير مسلمو په خلاف د جهاد پر ميدان خپل جنگ ته دوام ورکوي، په رشتيا چې نبي رحمت ﷺ فرمائلي وه «لاتزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة»

زما په امت کې به يوه ډله داسې وي چې د حق په حمايت کې به هميشه جنگيږي او دا ډله به تر قيامته قائمه وي (بخاري)

گويا چې سلفي تحريك د کومې ډلې دعوت نه دی بلکه د کتاب الله او سنت رسول الله ﷺ په مطابق د خلکو په صحيح توگه مسلماني ته د رابللو تحريك دی. ددې تحريك سياست خلافت او امارت دی، دعوت او جهاد ددې لاره

ده، د کور نه واخله تر سیاست او معیشت پورې، په هرځای کې د پیغمبر ﷺ د یوېو سنت د پیروی کولو مطالبه کوي، شهادتونه او قربانیانې او ددغې شاهې لیارې روښانه ساتل ئې په ماضي او حال کې تقاضا ده.

پـه برصغیر او بیا پـه افغانستان کـې سلفي تحریك:

حقیقت دادی چې سلفي تحریك د همیشه دپاره د جهاد پر پاکو ولولو قائم دی. له ابن تیمیه رحمه الله (۷۲۸هـ) او همدارنگه د محمد ابن عبدالوهاب او شاه اسمعیل شهید څخه تر او سه پورې د اهلحدیثو تاریخ د جهادی هلو ځلو او جذباتو څخه ډك دی. د مثال په طور:

شاه اسمعیل شهید رحمه الله په برصغیر کې ددعوت او جهاد پر بنیاد لومړی یو داسې تحریك شروع کړ چې په اصولي طور په سلفي منهج قائم ؤ.

د شاه اسمعیل شهید قایم مقام مولانا ولایت علی رحمه الله او مولانا عنایت علی رحمه الله د نورو مجاهدو سلفي علماؤ په خیر له خونخوارو او ظالمو سکانو سره جنگونه وکړل او څو څو کرته ئې له سرحدي ناورو شکستونو سره مخامخ کړل.

په برصغیر کې د اسلام گر پر مقام لومړی مستقل اسلامي حکومت په (۱۲۶۹هـ) کال د مولانا ولایت علی رحمه الله او مولانا عنایت علی رحمه الله په لاس قائم شو چې ددغه حکومت سرحدي حدود تر گړی حبیب الله، شنکیاری او بیرکندا او د کشمیر تر مظفرآباد پورې غزیدلي ؤو.

د (۱۸٤٦میلادی) د مارچ په ۱٦ کله چې انگریزانو د یوې شرمناکې معاهدې په لړکې کشمیر د گلاب سنگ ډوگر نامي په لاس د ۷۵ لکو روپو په بدل کې په بیه واخیست نو همدغه سلفي حکومت په همدغه کال کې د سکانو او انگریزانو سره د کشمیر د مسئلې په سرجنگ پیل کړ چې یو تاریخي جنگ بلل کیږي، خو له بده مرغه په خپلو جوانبو کې د غداری په اساس د اسلام گر سلفي تحریك هم له تباهي سره مخامخ شو.

همدارنگه په کال (۱۸۵۷ میلادی) کې کله چې د آزادی جنگ په برصغیر کې شروع شو، ددغه جنگ پروگرام او طرحه مولانا عنایت علی رحمه الله تیاره کړې وه چې په دې اساس د انگریزانو اصلي افواجو د خپلو بادارانو په مقابل کې په بغاوت لاس پورې کړ، خو له بده مرغه په دغه نازکه مرحله کې هم د تیری پیښې په شان د خپلو بې عمله پیرانو، صوفیانو، او درباري ضمیرفروشو او خواهش پرستو ملایانو له غداری نه په ډکو فتوؤ، په زرگونو او لکونو مجاهدین د وهابیت او غداری په تورونو لگولو سره په شهادت ورسیدل او څه پاتې مجاهدین د رنگون په جزیره کې د همیش لپاره جلا وطن شول.

همدارنگه کله چې د ختم نبوت تحریك قائم کړی شو، د اهلحدیثو علماؤ کردار د اعلی نوعیت حیثیت درلود، د دجال مرزا غلام قادیاني له ټولو نه مخکې اختار ورکونکی او په برطانوي عدالتو کې دده کش کوونکی عالم دین هم اهلحدیث مولانا محمد حسن بټالوي ؤ. له غیر مسلم سکانو، عیسائیانو، هندوانو، مجوسیانو او قادیانیانو سره د مناظری دپاره همیشه به د ټولو مسلمانانو د انتخاب نظر پر سلفي علماؤ لکه مولانا ثناء الله امرتسری رحمه الله او مولانا حافظ عبدالله روپړی رحمه الله وؤ او هغوی به مسلمانان په هر میدان کې سرلوړی ساتل، د مرزا غلام قادیاني آخري تاریخي فیصله هم د مولانا ثناء الله امرتسری رحمه الله سره وکړی شوه چې په هغې کې دا بې ایمانه ملحد له سخت شکست سره مخامخ شو.

همدارنگه سلفي علماؤ په هغه

تحریك کی چی قادیانیان د کافرانو په حیث په سرکاری او غیر سرکاری سطحو ټولو خلکو ته معرفی کیدل، ښکاره او ځلانده فعالیت تر سره کړیدی، د یادولو وړ دی چی د تحریك د نوم (مجلس ختم نبوت) انتخاب کوونکی شخص هم له اهلحدیثو علماؤ څخه (مولانا حافظ محمد ابراهیم سیالکوټی صاحب) ؤ.

افغانستان: همدارنگه د آسیا په زړه افغانستان کی چی له اوږدی مودی راهیسی د صحیحو او اصلی دینی مفاهیمو اهمیت تقریباً له مینځه تللی او د خلکو ذهنونه او فکرونه د مستبدو او ظالمو حکومتونو د اثراتو په وجه متحرف شوی وو او د یوی سیاسی سالمی اداری نشتوالی او د هم عصرو علماؤ د مطلوب دعوت نه کول ددی سبب شو چی په افغانی اجتماع کی د مختلفو ناوړو رواجونو زیاتوالی او په دین کی د مختلفو بدعاتو رائج کیدل یو عادی مشغله وگرځی، ددغو ټولو حالاتو د کنټرول دپاره که څه هم په ځانگړی توگه له بعضو محدودو با احساسو علمی اشخاصو سره فکر مندی وه او په مختلفو طریقو به ئی خپل اسلامی دعوت ته دوام ورکاوه چی له دی جملی څخه شهید شیخ جمیل الرحمن، شهید مولوی عبدالمتین، مرحوم مولوی عبدالخالق، مرحوم مولوی رحمت جمال، مرحوم مولوی عبدالظاهر، مرحوم مولوی محمد ابراهیم نورستانی رحمهم الله او نور نومونه د یادونی وړ دی. د پورته ذکر شوی صورت حال په ارتباط له مظلوم شهید مولوی جمیل الرحمن سره په خصوصی توگه احساس او فکر مندی وه او همیشه به په دی تلاش کی ؤ چی څه رنگه وکولای شی تر څو ددین د صحیح تحقق په لاره د سلفو صالحینو د نقشی مطابق مثمر او مثبت قدم اوچت کړی، که څه هم چی ددینی نشاطاتو په وجه د وخت د ظالمانو او بی دینو حاکمانو توجه په خاصه توگه دده مرکزونو ته گرځیدلی وه او د مختلفو شدیدو اختارونو په واسطه تهدیده حتی دڅه مودی دپاره په محبوس ساتل کیده لیکن مظلوم شهید به ددغو ټولو ستونزو سره سره د خپل پاك هدف په لور سنجیده او مجاهدانه قدمونه اوچتول او د الله تعالی څخه پرته د بل هیڅ چا ویری پر دغه مجاهد باندی اثر نه کاوه، هم دغه وجه وه چی ده ددغو ټولو دسایسو او د دشمنانو د خواکونو د ټکولو لپاره د ملك نامور مؤحد او متعهد علمأ په یو تنظیمی شکل راغونډ او منسجم کړل او د تنظیم نوم ئی په «امت مسلمه» مسمی کړ. مظلوم شهید د خپلو دینی جذباتو په لرلو غوښتل چی د خپل ملك صورت حال د ملك د ټولو خاصو او عوامو خلکو پر مخ منکشف کړی، په دی وجه د تنظیم د تأسیس څخه وروسته مظلوم شهید دا پروگرام درلود چی د ملك مختلفو سیمو ته سفر وکړی او ددین اصلی پیغام د افغانستان ټولو مسلمانو وگړو ته ورسوی. د پروگرام مطابق مظلوم شهید د خپل توان په اندازه د مختلفو منطقو دوره کوله او خپل دینی فعالیت ئی په خورا میړانه او منظم ډول سرته رساوه. د حالاتو بدلون د مظلوم شهید پر دینی دعوت کوم اثر نه کاوه، په پوره متانت او استقامت ئی د ټولو ستونزو سیاسی او غیر سیاسی او بی دینو اړخونو په مقابل کی قیام کاوه چی د مظلوم شهید له ټولو څخه ړومبی مسلحانه قیام د کمونستانو په مقابل کی دده د متانت او بهادری ښکاره او ځلانده ثبوت دی.

خلاصه دا چی مظلوم شهید د خپل دینی فعالیت له ړومبی مرحلی څخه د شهادت تر وروستی مرحلی پوری ددین د تحقق په لاره کی د سلفو صالحینو په نقش په انفرادی او اجتماعی سطحو او میدانونو کی له

خپل سپیڅلی او سیاسی سنګر څخه سنجیده او مثبت مضبوط قدمونه اوچت کړی، الله تعالی دی ورله ډیر ډیر اجرونه ورکړی!

دده له کارنامو څخه که څه هم سره ددی چي د اهلحدیثو او د صالحینو سلفو د منهج پیروانو د تاریخ په اوږدو کی په خپل خپل وار زرین بابونه پرانستی، خو هغه څه چي په اوسني پیړي کی ددغه منهج پیرو تنظیم (جماعة الدعوت الی القرآن والسنة) د شهید شیخ (رحمه الله) په مشری په افغانستان کي سرته ورسول د خاص اهمیت وړ دي.

د کونړ د ولایت له آزادیدو نه وروسته د شهید شیخ (رحمه الله) په ابتکار، په دغه ولایت کی د شرع الله انفاذ لپاره د اسلامی امارت په نوم یوه واحده اداره د ټولو جهادی تنظیمونو لخوا جوړه شوه چي د ټولو تنظیمونو قوماندانانو، عالمانو او سپین ږیرو له مرحوم مولوی صاحب سره بیعت وکړ.

د اسلامي امارت له قیام نه وروسته په کونړ کی د ټولو قومونو، ګوندونو، قوماندانانو، علماؤ او عوامو ترمنځ د اسلامي ورورري مزی ټینګ شول، امنیت په تمامه معني تأمین شو، اسلامی حدود تطبیق شول، په مخدره موادو او نورو منکراتو بندیز ولګید، د کوکنارو شنه فصلونه واړول شول او کروندګرو ته ئی نقدی معاوضه ورکړی شوه، د امر بالمعروف او نهی عن المنکر او نورو شرعی امورو اهتمام په پوره میرانه او بریالیتوب مخ په وراندی روان ؤ خو داچی اهل حق د تل لپاره د باطلو ځواکونو «اماجګاه» وی، په کنړ کي هم د اسلام داخلی او خارجی دښمنانو لاسونه سره ورکړل او ددغی اسلامی پروسی پرضد ئی خپل شوم عزایم پیل او تر سره کړل، خو بالاخره دغه اسلامی اداره هم د مرحوم شیخ په شهادت پای ته ورسیده سره لدی چي د اسلام ددښمنانو په سازشونو د افغانستان د جهاد بنسټ ایښودونکی په مظلومانه شکل شهید او په کونړ کي اسلامي امارت له مینځه لاړ، خو د اسلام ددښمنانو ناولی هلی ځلی لا جاری دی او ستړی ستومانه د اسلام او قرآن او سنت پرضد ددسیسو په جوړولو لګیا دي او پدي نه پوهیږی چي الله تعالی فرمائی: «یریدون لیطفئوا نورالله بافواههم والله متم نوره ولو کره الکافرون. (الصف - ۸)

ترجمه: یعنی دوي (کفار) اراده لري چي د الله تعالی نور (قرآن او سنت) په خپلو پوکو له مینځه یوسی خو الله خپل نور لدی سره چی کافران پری ناخوښه دی پوره کوی.

د اهلحدیثو او صالحینو سلفو کاروان او د «جماعة الدعوة الی القرآن والسنة) تنظیم د خپل هدف په لور چي هغه د قرآن او سنت تعلیم عام کول دي، په بیره قدمونه اچتوي او اجر ئي له الله تعالی نه غواري.

گمان مبر که به پایان رسید کار مغان

هزار باده ای ناخورده در رگ تاک است

د جهاد د کامیابئ نه وروسته ضرورت

محمد زمان

خزان دی باغ وهلی اوس بهار ته ضرورت دی
گلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

خزان پسی بهار وی سری غوټی سپړی گلونه
دوستان په خوشحالی بیا دچمن کوی سیلونه

گلشن کی دگلونو خدمتگار ته ضرورت دی
گلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

وطن ښکلی لیلی ده په سرو سترگو باندی ژاړی
د خپلو عاشقانو نه نظر د مجنون غواړی

مجنون په شان د مینی وفادار ته ضرورت دی
گلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

ثبوت غواړی دعویٰ اوس نیك او بد به معلومیږی
کوټه پیسی ډُکان کی د صراف کله چلیږی

میدان کی دعمل صحیح معیار ته ضرورت دی
گلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

عمل دمسلمان چه وی د قول نه خلاف
لوی دروغ دی پاك الله دا په قرآن کی وایی صاف

د قول مطابق صحی کردار ته ضرورت دی
گلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

قربان مجاهدینو ځوارلس کاله سر او مال که
د شرق د استعمار نه یی تر لاسه استقلال که

همدارنګی د غرب نه خپل اختیار ته ضرورت دی
ګلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

په تیرو ځوارلس کالو کی خزان وه په ګلونو
وران شوئ ټول وطن دی په طیارو او په توپونو

دی وران وطن د پاره اوس معمار ته ضرورت دی
ګلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

کوم کار چه ضروری دی څوك یی نه ګنی ضرور
څوك ګرځی په پیسو او په دولت پسی ترهور

د چا فقط چوکی او اقتدار ته ضرورت دی
ګلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

قیام د جهاد شوی دی په حق محمد زمانه
په حق وینا کی یره او شرم مکوه د چانه

کتمان د حق ګناه ده حق ګفتار ته ضرورت دی
ګلونه به غوړیږی خو مالیار ته ضرورت دی

****

*****

**

*

پایمال شول

عبدالرحمن
«الفت»
دولت زئ

پایمال شول په دوه کالو کی یادونه مو پایمال شول
عزت او ابرو لاړه حیثیتونه مو پایمال شول
د چا په لمسه لاړو او د چا ډول ته گډیږو
دا څه وشول یارانو چه فکرونه مو پایمال شول
وطن شو لوټي لوټي او مونږ نور پري خوشحالیږو
قدیم اثآر شول ورك او موزیمونه مو پایمال شول
روانه گډوډي ده د اصلاح فکر څوك نکړي
ژوندون مو شو خراب او ټول مالونه مو پایمال شول
جهاد مو کړو شروع او هم مو روس کړ دړې وړې
پنځلس کاله وروسته امیدونه مو پایمال شول
کورونه مو شو رنگ باغ او باغچي مو شوي خرابی
هر څه شول دړي وړي او ځنگلونه مو پایمال شول

چا چا ته غاړه ورکړه او څوك چا څنگ کي نیولی
«الفته» آخر وخت دئ هدفونه مو پایمال شول

ایا صربیان هم یهودیان دي؟

هسی خو په ژبه هر مسلمان وایی چی یهودیان او نصاری زمونږ دښمنان دی ولی ددی سره سره بیا هم د هغوی پیروی او تقلید کوی، سلوك او کردار یی ښه گڼی او کوشش کوی چی د هغوی تگ لاره خپله تگ لاره وگرځوی، خو ددی خبری په حقیقت او دروندوالی ډیر کم خلك پوهیږی. هغه ځوك ددی خبری حقیقت ته رسیدلی شی چی د قرآن کریم دغه لاندی آیتونه یی لوستلی وی چی فرمائی:

«یا ایها الذین أمنوا لا تتخذوا الیهود والنصاری اولیاء بعضهم اولیاء بعض».

ترجمه: (ای مومنانو! یهود او انصاری په دوستی مه نیسی، دوی یو تربله سره دوستان او هم لاسی دی).

«یا أیهاالذین امنوا لاتتخذوا عدوي و عدوکم اولیاء تلقون الیهم بالمودة و قد کفروا بما جائکم من الحق یخرجون الرسول و إیاکم ان تؤمنوا بالله ربکم ان کنتم خرجتم جهداً فی سبیلی و ابتغاء مرضاتي تسرون الیهم بالمودة و أنا أعلم بما اخفیتم وما اعلنتم ومن یفعله منکم فقد ضل سواء السبیل ان یثقفوکم یکونوا لکم اعداءً و یبسطوا الیکم ایدیهم والسنتهم بالسوء وودو لوتکفرون»

ترجمه: ای مؤمنانو زما او خپل دښمن مو په دوستی مه نیسی مه تری د مرستی طمعه کوی او مه ورته ددوستی لاسونه ور اوږدوی آیا تاسی ددی کفارو سره په داسی حال کی دوستی کوی چی دوی ستاسی له دین څخه منکردی؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم او تاسی ئی په دی گناه له کورونو نه اوباسی چی په خپل رب ایمان لری، نو که زما په لار کی د جهاد لپاره وتلی یاست او زما رضا مو هدف وی، د کفارو سره دوستی مه کوی، آیا تاسی ددوی سره په داسی حال کی دوستی کوی چی زه مو په پټ او ښکاره راز پوهه یم نو که ستاسی له جملی نه څوك ددوی سره دوستی وکړی نو یقیناً ښکاره گمراه شو که یی لاس وربانندی بر شی دشمنان مو دی د ضرر لپاره خپل لاسونه او ژبی در اوږدوی او د ا خوښ گڼی چی تاسی کفار شی.

«لا برقبون فی مؤمن الاً ولا ذی برضونکم بافواههم و تأبی قلوبهم»

ترجمه: یهود او نصاری د مؤمنانو په باره کی د هیڅ ډول تړون، دوستی او وعدی لحاظ نه ساتی په خوله مو راضی کوی او زړونه ئی ستاسی له دوستی نه بیزاره دی.

«لتجدن اشد الناس عداوه الذین امنوا الیهود»

ترجمه: د مسلمانانو په حقله به درته یهود سخترین دښمنان

ښکاره او ثابت شي.

نو چې څه دغه مبارك آيتونه او يا داسې نور آيتونه چې د مسلمانانو سره د يهودو دښمنۍ په ډاګه کوي او لوستلي ئې وي او ياپې د نبي کريم صلى الله عليه وسلم له زمانې نه راپدې خوا تر نن ورځې د مسلمانانو او يهودو تر منځ کشمکش ته نظر اچولې وي نو دا خبره به ورته څرګنده شي چې رښتيا هم دغه خلك زمونږ تاريخي دښمنان دي.

کله چې د اسلامي دعوت روښانه او نجات بخښونکي لمر خپلې زرينې وړانګې د عربو په جزيره خپرې کړې او بشريت د هر ډول طاغوت له بندګۍ نه د يوه خالق ذات عبادت ته راوبلل شول، دهر شيطان په سرکه هغه د پاپ او راهب په جامه کې ؤ او که د سرمايه دارو برجواز د هلاکت توره وچلول شوه نو همدا يهود وو چې د اسلامي دعوت په وړاندې يې پټې او سکتاريتنې دسيسې په کار واچولې پر نبي کريم صلى الله عليه وسلم ې دديوال د راغورځولو دسيسه جوړه کړه ولې لوی الله خپل بنده او استاذی خبر کړ او دديوال له خوا څخه لرې شو، د بني قريظه جګړې ته يې د اور او شيطانت لمن ووهله د «احزاب» په جنګ کې يې هغه ميثاق چې د نبي کريم صلى الله عليه وسلم سره يې لاس ليك کړې ؤ مات کړ او د مشرکينو په څنګ کې ودريدل، په ټولو عربو کې يې د نوې اسلامي حکومت د رانسکورولو پخاطر دعوت وچلوه او ټول کفار يې تبوك جنګ ته وهڅول.

همدارنګه يو لړ نور داسې حوادث تير شوي دي چې د مسلمانانو سره د يهودو ددښمنۍ کميت او کيفيت راپه ګوته کوي او دا راښائي چې نه يواځې يهود زمونږ دښمنان دي او دنيا کې زمونږ بر لاسې نه غواړي بلکې زمونږ عادي موجوديت هم نه شي زغملای لکه چې الله تعالى فرمايي: «ودوا لو تکفرون کما کفروا».

ترجمه: دوی خوښ ګڼي چې تاسې هم لکه د خپل ځان په شان کفار کړي.

د مسلمانانو سره د يهودو دښمني، عداوت او حسد تردې حده رسيدلې دي چې کله يو يهودي استاذی په اسرائيلو کې د کوچنيانو په صنف کې د حساب درس ورکوي نو خپلو شاګردانو ته وايي: «که په يو ځای کې شل کسان مسلمانان چې وژل يې ډير اسان او بې اهميته دي موجود وي او ستاسې له جملې نه يو تن ماشوم د هغوی ۱۵ کسان ووژني نو څو تنه به باقي پاتې شي...!!!؟

ددې واقعيتونو د روښانه کيدو سره که بيا هم څوك يهود د يو انسان دښمنه عنصر په حيث نه پيژني نو څه فکر کوي چې آيا ددې سړي عقل او ضمير د بصيرت نه خالي نه دی؟

لکه څنګه چې د قرآن کريم د آيتونو او تاريخي واقعاتو په رڼا کې د يهودو فکر او کړنلاره واضحه شوه اوس ګواکې ددې پوښتنې سره مخ شئ چې دا صربيان څوك دي؟ چې په بوسنيائي مسلمانانو ظلم کوي آيادا هم يهود دي؟

ډير کم وخت به داسې تيرږي چې د بي بي سي يا نورو غربي راديوګانو نه پر مسلمانانو باندې د يهودو لخوا د ظلمونو قيصې نه او ريدل کيږي تاسو ته به هم د هغه ځلور سوه فلسطيني پوهانو خبر رسيدلې وي څوك چې تير کال د يهودو له لاسه يوې داسې دښتې ته وشړل شول چې نه هلته اوبه او ډوډۍ وه او نه دسر پټولو ځای او پناه ګاه، د تير کال په جريان کې چې د الخليل په جومات کې کومه عامه وژنه وشوه او يا هم ددې په شان نور ډير مثالونه موجود دي.

دا خبره حقيقت لري چې چيرته ظلم او وحشت وي او د پاکو خلکو د وينو تويدل وي هلته به ضرور يهود او يهوديت وي د صربيانو په باب بايد ووېل شي چې صربيان يهود نه بلکې نصرانيان دي چې اکثره يې د ارتوډکسې او کاتوليکې مذاهبو پيروي کوي.

بسم الله الرحمن الرحيم

۱ سرمقاله

د سولې غونډې او بې طرفي

له کوم وخت نه چې د روسي ښکیلاکګرو څخه د وروسته د روسی بریڅو په لاس د وران ویجاړ افغانستان د سرنوشت مسئله جهادی تنظیمونو ته حواله شوی، له بده مرغه ورسره جوخت ذات البینی اختلافاتو او بهرنیو لاس وهنو هم سر راپورته کړی دی او ترځنګ ئی د نیکو او خیر غوښتونکو اشخاصو او محافلو د سولی او خیر غوښتنې هلی ځلی، غونډی او منډی ترړی هم په ډله ایز او ځانګړی ډول ملګری شوی دی چې په دی لړ کی د جلال آباد د جهادی شورئ، د مولوی صاحب جلال الدین «حقانی» د حرمینو د امام، د اسلامی کنفرانس د مسؤلینو هلی ځلی د یادونی وړ دی.

په دی نژدی ورځو کی د هرات تاریخی غونډه چې د روان هجری شمسی کال د اسد د میاشتی په لومړی هفته کی د هرات په تاریخی ښار کی دایر شوه د کورنیو او بهرنیو سیاسی محافلو د پام وړ وګرځیده. په دی غونډه کی د هیواد د (۲۵) ولایاتو له والیانو، جهادی قوماندانانو، عالمانو، روحانیونو او روشنفکرانو سربیره په بهر کی اوسیدونکو افغانانو، پوهانو، روشنفکرانو او حتی د افغانستان پخوانی صدراعظم او پخوانیو وزیرانو هم برخه اخیستی وه چې شمیر ئی له اوه سوه کسانو څخه زیات وو. غونډی پنځه ورځی دوام درلود او هره ورځ په کی د بیان په پوره آزادی سره د افغانستان د روانی کشالی د حل په هکله اوږده او لنډ بحثونه او نظریات تبادله کیدل. د پنځمی ورځی په پای کی نتیجه او فیصله اعلان او غونډه پای ته ورسیده.

د غونډی د پریکړو له جملی څخه یوه دا وه چې د افغانستان د راتلونکی منځ مهاله حکومت د ټاکلو لپاره باید لویه جرګه راوبلل شی، بله دا وه چې یوه سل زره کسیزه اسلامی اردو باید جوړه شی او بله هم استاد ربانی ته دی نور دری میاشتی وخت ورکولو پریکړه وه، څو پدغه موده کی یو منځ مهاله حکومت جوړ او استاد ربانی ورته د حکومت واك وسپاری.

داچی د غونډی محتوئ څنګه او یا ګډون کوونکی ئی څوك وو؟ د ملت نمایندګان وو که نه وو؟

د یو سلسله واقعیتونو په نظر کی د نیولو سره به دا خبره ستاسو په ذهن کی ناسته وی چی ظلم او بربریت د یهودو ځانګړی صفت دی لکه څنګه چی په پښتو کی وایی: خری هم له برګی نه کم ندی. ځکه کله چی درته تاریخ د نصرانیانو د ظلم او وحشت قیصی بیان کړی نو په دی پوهه شی چی سگ زرد برادر شغال است.

تاسو خو به د صلبی جګړو په هکله معلومات لری؟ دا هغه جګړی وی چی د نړی له مخ نه د مسلمانانو د ختمولو پخاطر د کنیسا په امر پیل شوی وی، ټول اروپا پکی ګډون درلود او له سلو کلونو نه هم زیات وخت ونیو چی په نتیجه کی د فلسطین د اشغال کیدونه برسیره مسلمانانو ته خورا زیات او بی اندازی مالی او ځانی تاوانونه ورسیدل.

د هغی نه وروسته همدی نصرانیانو (انګلستان او فرانسی) په کال ۱۹۱٤ کی د اسلامی عثمانی خلافت د رانسکورولو په خاطر د «سالکیس پیکو» معاهده لاسلیك کړه. په کال ۱۹۲٤ د اپریل په دریمه نیټه د همدی نصرانیانو د غلام کمال اتاترك په لاس اسلامی خلافت رنګ شو چی د هغی نه وروسته فلسطین چی د اسلامی خاوری نه جلاکیدونکی برخه ده، یهودو ته وسپارل شوه، د اسلامی خلافت زیات هیوادونه د انګلیسی او فرانسی ښکیلاك په ولقه کی پریوتل د مسلمانانو ټولی شتمنی او لرغونی اثار غرب ته نقل شول د مسلمانانو په منځ کی رنګارنګ فاسد افکار لکه علمانیت، بی دینی، قوم پرستی، قیدانیت، اباصیت او داسی نور مرضونه خپاره او نشر شول چی بلاخره د مسلمانانو د نننی ضعف سبب شو.

دا ؤ د نصرانیت د ظلمونو لنډ داستان چی د مسلمانانو په حقله یی سرته رسولی دی. د بوسنیا نننی جنګونه د هماغه صلیبی جنګونو د لړی جریان دی لکه مخکی ورته اشاره وشوه چی نصرانیان هم له یهودو نه کم نه دی، نو ددوی د بشر دوستی او د انسانی حقونو د حفاظت او ساتنی ناری سوری رښتینی نه دی هوکی! داخبری د عمل په ډګر کی کوم ارزښت نه لری، دوی غواړی چی په دی مزخرفو نارو سورو خپل عیبونه پټ کړی، ولی نه به د بشر دوستی چغی د غرب د لمن نه د مظلومو مسلمانانو د وینو د زیبنبلو دا تور داغ لری کړی او نه به د ملګرو ملتونو د سازمان قیام او وجود د غربیانو ظلمونو ته مشروعیت وروبښی.

که نن په یو اسلامی دولت کی د اسلامی شریعت سره سم د یوه غله لاس (قطع) یعنی پری کړی شی نو ویه وینو چی ټولی غربی حلقی دا عمل په کوم کچ غندی او دهشت په کوم پراخ کی یی شماری، خو ولی نن چی په بوسنیائی مسلمانانو کوم ظلم روان دی، دی جریاناتو د ملګرو ملتونو سازمان او د امریکا نوی نړیوال نظام څخه د مکر، خداع او نامشروعیت پرده پورته کړه او دا یی په ډاګه کړه چی د ملګرو ملتونو مؤسسه مثبت د امریکا نوی نړیوال نظام مثبت د غرب د بشر دوستی نار سوری مثاوی د غرب د مصالحو په پام کی ساتل او د یهودیت برلاسی ده.

او که داسی نه وی نو د صربیانو سره ولی هغه چال چلند نه کیږی کوم چی د عراق سره وشو؟ پداسی حال کی چی د عراق او صربیانو ظلم د ځمکی او اسمان توپیر لری ځکه کله چی یوګوسلاویا ړنګه شوه نو ټولی وسلی د صربیانو په لاس کی پریوتی او بیا په بوسنیا کی صربیانو ته د مسلمانانو د له ایزی وژنی لپاره ورکړل شوی او په عین حال کی په بوسنیا د وسلی بندیز ولګول شو چی په دی سره یی مسلمانان لاس تړلی د صربی وحشیانو په مخ کی واچول.

اوس نو تاسی قضاوت وکړی چی آیا د نصرانیانو ظلمونه د یهودانو د ظلمونو نه کم دی؟

منزل د تولو یو دی خو سفر جدا جدا

اسلامي امارت د شريعت د نفاذ په برکت

په کونړ کي امنيت قايم کړي ؤ

مولوي عبدالغني

ددعوت مجلي خبريال په دي لنډو وختو کي د کونړ ولايت څخه ليدنه کتنه کړي او د کونړ ولايت د روانو حالاتو په باب ئي د مولوي صاحب عبدالغني سره يوه مرکه کړي ده، چي دادي مونږ ئي د دعوت مجلي د قدرمنو لوستونکو په وړاندي ږدو.

پوښتنه: محترم مولوی صاحب! تاسو په کونړ کی د جماعت الدعوة مسئولیت په غاړه لری، زمونږ د ليدنو کتنو سره سم د کونړ په ولايت کی د امنيت په اړوند حالات ښه نه ښکاری، که پدی هکله خپل نظر څرګند کړی ښه به وی؟

ځواب: دا حقيقت دی چی په کونړ کی يو څه اندازه ګډودی وجود لری او امنيتی حالات يی زيانمن کړی دی، خو له پيکه مرغه کوم داسی لوی حوادث او واقعات تر اوسه منځته نه دی راغلی. دلته په کونړ کی اوس ټول جهادی تنظيمونه تر څه حده متحد دی او د نظر يووالی لری. نو جماعة الدعوت هم چی ددی تنظيمونو له جملی څخه يو تنظيم دی او پدی سيمه کی الحمدلله پوره اکثريت لری، کوښښ کوی چی د نورو وروڼو تر څنګ د حالاتو په ښه کولو کی ونډه واخلی او انشاء الله تعالی چی د سيمی د مسلمانانو د کامل تحفظ په لار کی يی تر اوسه هر ډول قربانی ورکړی هم ده او ورکوی يی.

پوښتنه: له کوم وخت نه چی دلته په ولايت کی متحده شورا تشکيل شوی او د ولايت چاری ورته سپارل شوی دی، د ولايت په کومو برخو کی کوم تحولات پکی رامنځته شوی دی؟

ځواب: بايد ووايم چی تر اوسه يوازی اداری تحولات رامنځته شوی او بس. ددی شورا په جوړيدلو کی جماعة الدعوت له پوره ايثار او تنازل

څخه کار اخستی ؤ او ټولو جهادی تنظیمونو ته یې چې (ځینی دلته په کونړ کې عدم دی) برابره برخه ورکړې ده، دا ددې لپاره چې ټول ورونه په اخلاص د کونړ د ولایت خدمت وکړي او خپل ټول صلاحیتونه په ایمانداری سره د سیمې د مسلمانو خلکو د خدمت لپاره وقف کړي، اوس ټوله اداره ددوی په لاس کې ده، مگر د څو میاشتو راپدیخوا کوم د یادونی وړ کار نه دی انجام شوی.

پوښتنه: له کوم وخت نه چې د کونړ والی په سفر کې دی، د ولایت امور څوك سنبالوی؟

ځواب: د والی په غیاب کې د ولایت اداره د هغه معاون مولوی صاحب محمدهاشم پرمغ بیایی نور ټول تنظیمونه چې په اداره کې ورسره شریك دی او هر تنظیم اته اته کسان متحدی شوری ته ورکړی دی چې ټول (٦٤) تنه کیږي، ده ترڅنگه د امورو او چارو په سمبالښت کې مرسته کوی.

پوښتنه: مونږ وینو چې ددې اداری نه مخکې په کونړ کې اسلامی امارت ؤ، امنیت تأمین او په خنگ کې یې یو مستحکم شرعی نظام موجود ؤ نو خلك ډیر مطمئن ښکاریدل، مگر اوس د سیمې خلك پوره اطمینان نه لری، علت څه دی؟

ځواب: دا واقعیت دی چې اسلامی امارت د شریعت د نفاذ په برکت په دی ولایت کې امنیت قایم کړی ؤ، خلك پخپل ژوند مطمئن وو او د اداری مسئولینو په صدق او اخلاص خپل ورسپارل شوی وظایف سرته رسول، دا اسلامی امارت د الله تعالی یو عظیم نعمت ؤ چې ددې سیمې خلکو ته ئې ورکړی ؤ، مگر اوس پدې پوه شوی یو چې مونږ د نورو تنظیمونو د فشار په آثر گډه اداره جوړه کړه او د هغه لوی نعمت څخه موځان محروم کړ، نو داثابته ده چې د الله تعالی په نعمتونو کفران بد نتائج منځته راوړی.

پوښتنه: د کونړونو اسلامی امارت چې د کونړ ولایتی اداره یې په کنټرول کې وه په کونړ کې پاټکونه نه وو، اوس چې گورو د کونړ - جلال آباد په لویه لاره یې شمیره پاټکونه د لوټ مار او ناروا محصولونو پخاطر اچول شوی دی، ستاسو په نظر دا اوسنی اداره په دې قادره نه ده چې دا مشکلات حل کړي؟

ځواب: په ډیر تأسف سره باید ووایو چې پاټکونه ورځ په ورځ نور هم زیاتیږي او جرم پیشه خلك د جرم کولو جرئت پیداکوی او ددې سیمې د اوسیدونکو اوهم د نورو مسافرینو ژوند ناارامه کوی مگر ددې ټولو ستونزو د حل لپاره باید ووایم چې تنظیمونه د اخلاص څخه کار نه اخلی، زه نه پوهیږم چې کوم داسی فشار موجود دی چې ددې سیمې د مسلمانانو خدمت ته د تنظیمونو ملا ماته ده او په صحیحو معنو کې کوشش نه کیږي. تاسی به خبریاست چې د اسلامی امارت په وخت کې د هر ډول مجرم په مقابل کې سخت مقاومت کیده، مجرم به نیول کیده او محکمې ته به وړاندې کیده او پ مجرم به حد قائیمیده ، د اسلامی امارت اخلاص وجه وه چې عامو خلکو هم د امنیت په ټینگولو کې د امارت له مسئولینو سره مرسته کوله او د کونړ په هره ساحه کې د امنیت د تأمین پخاطر مسئولې پوستې پرتې وې او کلی والو شوراگانو هم په کې فعال رول لوباوه.

پوښتنه: د خارجی خیریه مؤسسو په یوه عمومی غونډه کې د کنړ ولایت په یوه بدامنه سیمه وشمیرل شو، ټولو خیریه موسساتو دا تشویش ښکاره کړی دی چې دلته امنیت تأمین نه دی، ستاسی په نظر دابه د کونړ د بیا ودانولو په کارونو کې زیانمن واقع نشی؟

ځواب: دا خبره حقیقت لری، کیمه سیمه کې چې د خیریه مؤسساتو د کارکونکو امنیت څوك تضمین نه

کړي، خیریه موسسات د بیا ودانولو کارونو ته زړه نه ښه کوي، بیا هم مونږ کوښښ کوو چې پدې هکله د ټولو تنظیمونو د ګډې شورا او د ولایتي اداري خاصه توجه دې اړخ ته راوګرځوو چې د پاټکونو د ختمولو او ددوی د امنیت په هکله اقدام وکړي. زه د جماعة الدعوت له طرفه دا وایم چې جماعة الدعوت ددې مشکلاتو د هوارولو په لار کې هر ډول قرباني ته حاضر دی، مګر د اکثرو اداري شعباتو په سر کې زمونږ د نورو تنظیمونو ورونه دي، مونږ ددوی سره په ګډه د حالاتو په ښه کولو کې کوښښ کوو.

پوښتنه: ددې ولایتي شورې د جوړیدلو په وخت کې ستاسو په تعهد پاڼه کې وعده شوې وه چې د ګوندونو نمایندګان به ګوندي ګټې په نظر کې نه نیسي او یوازې د سیمې د مسلمانانو ګټې به مقدمې ګڼي آیا پدې وعده څه وفا شوې ده؟

ځواب: د ګډې اداري په جوړولو کې مونږ ټولو دا وعده کړې وه چې ټولنیزې ګټې به مخکې کوواو ګوندي تعصبات به نه لټوو. زمونږ دا امید او ارزو وه چې ټول ورونه به د عامو خلکو خدمت ته اولنی ترجیح ورکوي، مګر له امید سره سم هغسې ونه شول، ځیني ورونه دخپلو ګوندونو د مرکزي مقاماتو څخه هدایت اخلي او د ولایت د خلکو ګټې په نظر کې نه نیسي، له دې امله مسایل او مشکلات منځته راځي.

پوښتنه: ددې ډول ټولو مشکلاتو د حل لار ستاسې په نظر څه ده؟

ځواب: د ټولو تنظیمونو ورونه باید له پوره اخلاص څخه کار واخلي او په اخلاص د خلکو خدمت ته ځانونه وقف کړي، ګوندي ګټې پریږدي، د اسلامي امارت د کار طریقه خپله کړي، اسلامي شریعت عملاً نافذ کړي او خلك مطمئن کړي ځو له دې شورې او اداري سره هم هر ډول تعاون ته آماده شي، تاسې ته به معلومه وي چې په اوسني اداره کې اهم شعبات او بالخصوص امنیتي پوستونه د نورو تنظیمونو ورونو ته ورکړل شوي دي او د اداري په سر کې ئې هم مولوي صاحب محمدهاشم دی، چې په اسلامي حزب پورې اړه لري، د کونړ والي د ګډې اداري له جوړیدلو څخه ډیره موده وروسته په سفر کې ؤ چې په کار ده چې د کونړ خلك دې مسئلې ته خاصه توجه او د حالاتو په سمولو غور وکړي، یوازې اداري ته ټول مسایل حواله نه کړي او اهلو اشخاصو ته باید وظایف او مسئولیتونه ورکړی شي، په بل صورت کې فکر کوم چې مشکلات نور هم زیاتیدلی شي.

پوښتنه: په موجوده اداره کې له بعضو وږنو څخه د اسلامي امارت پحقله شکایات اورو، هغوی اداري ته ګډودي وائي ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: ځمونږ توصیه او مشوره ټولو ورونو ته داده چې د اسلامي امارت اخوت فضاء رامینځته کړي په صدق او اخلاص ددې زوریدلی ملت خدمت ته ملا وتړي. داسې حرکات ونه کړي چې ملت ته مسایل او مشکلات راپیداکړي دوی باید د الله تعالی څخه ووېرېږي او په دې د الله تعالی څخه شکر اوباسي چې د جهاد ثمره او میوه دې ولایت کې شهید مولوی صاحب جمیل الرحمن (رحمه الله) د اسلامي امارت په نوم ددې منطقې خلکو ته ښودلې وه، د کوم نه چې اوسني موجوده مشران عاجز دي. شرع الله ئې نافذ کړې او پوره امنیت ئې قایم کړی وه. دا عمل د یو تنظیم (جماعة الدعوت) د نورو ورونو په همکاری د کنړ ولایت په نوي فیصده علاقه کې عملي کړی وه، مګر اوس دا ټول تنظیمونه هغه رنګه امنیت په آسدآباد کې تر اوسه منځته نه دی راوړی.

والسلام

د یمن جګړه او لاملونه ئې

د محمد اصف لیکنه

یمن د سعودی عربستان جنوب لویدیځ پلو ته پروت یو عربی هیواد دی او اسلامي ځلانده تاریخ لری چې لویدیځ ته ئی سور سمندرګی او جنوب ته ئی د عدن خلیج واقع دی، ۵۳۶۸۹۶۹ کیلو متر مربع مساحت لری څو سوه کاله وړاندی کله چې د«حمیدالدین» د کورنی تش په نامه حکومت له منځه لاړ، نو د کفری ځواکمنی پوسیله د اسلامي امت د ټوټه کیدو په بهیر کی یمن هم په شمالي او جنوبی برخو وویشل شو، په شمالی یمن کی د «زید بن ائمه ؤ» او په جنوبی یمن کي د «صوص مشایخو» په نوم بیلو بیلو صوفیانه نظامونو حکومت درلود، ددی حکومتونو له انحطاط نه وروسته جنوبی یمن چې له نفتو څخه غنی سیمی او ستراتیژیکي نقطی لری، د برطانوی استعمار په منګولو کی ولوید.

څو کاله وروسته په جنوبی یمن کی د آزادی بیرغ ورپید او په شمالی یمن کی هم د نا اهلو حکامو پر ضد انقلابی پاڅون وشو او ډیر یمني ځوانان د مصری مداخلی په وجه قتل عام شول خو انقلاب بی نتیجی پای ته ورسید.

په جنوبی یمن کی د یمن ډموکراتیك ګوند چی یو مارکسست ګوند ؤ دقدرت په ګدی کسیناست او په شمالی یمن کي مؤتمر شعبی ډلی حکومت کاوه.

یمن له سلګونو کلونو بیلوالی وروسته په ۱۹۹۰م کال د مي د میاشتی په ۲۲ نیټه متحد اعلان شو، خو دا چی ددواړو خواو تر منځ د عقیدي پیوستون نه وه موجود په واقعي توګه سره مدغم نه شول، حتی له شمال څخه یو غونډ جنوب ته اوله جنوب څخه یو غونډ شمال ته هم منتقل نه شو.

له اتحاد نه وروسته د ۱۹۹۳م کال د اپریل د میاشتی دعامو انتخاباتو په نتیجه کي علی عبدالله صالح د جمهور رئیس او علی سالم البیض د هغه د معاون په توګه وټاکل شول، خو علی سالم البیض د جمهوری ریاست د معاونیت ددندی له قبلولو او صنعا ته له تللو څخه ډډه وکړه، پدی اساس بیا ددواړو یمنونو تر منځ دجګړی اوربل او متحد یمن بیا په شمالي او جنوبی برخو وویشل شو چی د شمالي یمن مشری د علی عبدالله صالح او د جنوبی یمن مشری د علی سالم البیض په غاړه وه.

د یمن د دی ورانوونکی او کور سوځونکی جګړی په نتیجه کی چی په یمن کی کوم حالات را منځته شوی او عامو مسلمانانو ته څومره تلفات او

ضایعات رسیدلي، د ټول اسلامی امت لپاره د غم او خفگان اسباب برابروی. هلته د افغانستان په څیر فصلونه تباه شوی، بندونه او سر کونه ویجاړ شوی او ښارونه په کنډوالو بدل شوی دی، د کرملین غلامانو اوس د سپینی مانی د غلامی حلقه په غاړه کړی او د سپینی مانی د واکمنانو د رضاء لپاره ئی د اسلامي امت په ستونی چاړه ایښودی او ډیری میاشتی کیږی چی د یمن مسلمان وګړی ددی کورنی جګړی په اور کی سوځی.

سره لدی چی علی عبدالله صالح هم د اسلامي تحریك غړی نه بلکه یو دیموکرات او سیکولار شخصیت دی خو د یمن سوسیالست ګوند، چی د جنوبی یمن خلکو ته ازمایل شوي او د واکمنی دوره ئی تیره کړی ده، په مقابل لوری باندی هغه شرایط او قرارداد ومانه کوم چی په ښکاره ډول د یمن سوسیالست ګوند ته د بری چانسونه برابرول.

د قرارداد جزئیات په لاندی ډول دی:

الف: له رئیس دولت نه ځینی صلاحیتونه راکم او صدر اعظم ته ورکړل شول.

ب: د اطلاعاتو او کلتور وزارت ختم او دنده ئی یو ملی مستقل هیئت ته ورکړ شوه.

ج: له ټولو ښارونو څخه فوځي واحدونه او وسله وال ځواکونه وایستل شول.

د: له هغو قبایلو څخه غیر رسمی وسله ټوله شوه کومو چی د دولت او مؤتمر شعبی د ګوند ملاتړ ئی کاوه.

هـ: ددهشت ګردی او تروریزم د مخنیوی په نوم ئی یو قرارداد امضاء کړ څو پدی پلمه د اسلامي تحریك د خوځنده غړو د فعالیت مخه ونیسی.

همدارنګه سوسیال ګوند دخپلو شومو پلانونو د عملی کولو او ددی قرار داد د تنفیذ لپاره پدی باندی هم وتوانیده چي له مقابل لوري نه په بین المللی سطحه ضمانتونه واخلی او ددي سیاسی مانور په نتیجه کی ئی لاندی اهداف تر لاسه کړل.

أ– دیمن سوسیالست ګوند دمخه تر دی چی د قرار داد جزئیات تطبیق او تنفیذ شی، د مقابل لوری پر ضد ناوړه تبلیغات او پروپاګندونه پیل کړل څو پدی وسیله مقابل لوری عکس العمل ته وهڅوی او په ملی او بین المللی سطحه ئی د امنیت د خربوالی د مسؤل په توګه نړیوالو ته وروپیژني.

۲– ددی لپاره چی امریکائیان او فرانسویان په یمن کی د خپلو شرکتونو او مصالحو د حفاظت په خاطر په تشویش کی واچوی، سوسیالست ګوند خپلو یو شمیر فوځی واحدونو ته د لوټمار او تښتونی قومنده ورکړه څو د شمالی یمن له ځینو فوځي واحدونو سره یو ځای ځینی ستراتیژیك ځایونه قبضه کړی، لکه چی همداسی وشول او امریکائیانو او فرانسویانو د خپلو اتباعو او د تیلو د شرکتونو او نورو مصالحو د [illegible] لپاره دیمن او اردن له ځواکونو څخه یو مشترك فوځی کمیسیون جوړ کړ چی د امریکا او فرانسی یو شمیر فوځی واحدونو هم په کی ګډون درلود څو د فوځی نښتو مخه ونیول شی او امنیت قایم او استقرار ومومی.

۳– دیمن ګاونډیو هیوادونو ته ئی دا ور وپوهول چی ګواکی د هغوی د مخالفینو رهبران ددوی د مخالفینو له خوا حمایه کیږی او د تروریزم زمینه ورته ور برابروی، څو پدی وسیله دیمن ګاونډی هیوادونه د یمن په کشاله کی مستقیماً مداخلی ته وهڅوی.

٤– ددی لپاره چی د یمن سوسیالست ګوند دسیمی هیوادونه له خپل دریځ نه خبر کړی، دسیمی هیوادو لکه (سعودی ، مصر، سورئی، کویت او اماراتو) ته ئی د دی ګوند مستقل هیئتونه واستول، په اردن کی د معاهدي او د ضمانتونو د لاسلیك مراسم لا پای ته رسیدلي نه

وو چي په «جنوبي ابين» ولايت کی د شمالي يمن او جنوبي يمن د قواؤ تر منځ جګړه ونښته، ديمن سوسيال ګوند د خپلو قواوو د ملاتړ لپاره دری نوری تازه دم قواوی او قومی مليشی د جنګ ډګر ته واېرلي خو له يوی خوا د شمالي يمن قواوی کلا بند کړی او له بلی خوا په هغه ولايت کي اسلامي تحريك او د هغه تر څنګ د افغانستان له جهاد څخه راغلی مجاهدين هم پری وخپی، خو د الله تعالی فيصله بيله وه، د هغه د رحم په اساس ټول يمن ته د جګړی د خوريدو مخه ونيول شوه.

د يمن سوسيالست ګوند چی د ټل لپاره ئی له خپل وحشت او بربريت نه کار اخيستی، له دی معاهدی نه لږه موده وراندی ئی په جنوبی او شرقی يمن کي د مسلمانانو په حيثيت باندی هغه نادودی وکړی چي تاريخ به ئي هيری نه کړی د مسلمانانو نواميس ئی تر پښو لاندی کړل، د هغو شخصی ملکيتونه ئی مصادره کړل، کوروته او مالونه ئی ورته لوټ کړل، ډير مخلص مسلمانان ئی په شهادت ورسول، څو دا چي د افغانستان له جهاد نه ستانه شوی مجاهدين له خپلو مسلمانانو ورونو سره يو ځای شول او ددوی پر ضد ئی په قيام لاس پوری کړ.

علي عبدالله صالح چي د يمن د جمهور رئيس په توګه ټاکل شوی وو، د اسلامي تحريك غړی د تروروستانو په نوم له خپل هيواد نه وشړل او د خليج په جګړه کی دده موقف ددی سبب شو، چی له ګاونډی ملکونو سره ئی روابط خړ پړ او په انزواکی واويږی. ديمن سوسيالست ګوند له همدغو ضعفونو څخه استفاده وکړه او ګاونډيو ملکونو ته ئی خپل هيئتونه واېږل، يو هيئت ئی قاهری ته واېږه او د هغه ځای واکدارانو ته ئی وويل چی که د مقابل لوری پروا ونه کړو نو ستاسو هغه مخالفين به چي په يمن کی اوسيږی لاس نيولی در وسپارو، د سعودی له حکومت سره ئی نوی تعلقات قايم کړل او دائی څرګنده کړه چي د خليج په جګړه کی دده موقف د علي عبدالله صالح نه بيل و او هم ئي د عراق د بعث د ګوند پر ضد په سوريه کی د سورئی له بعث ګوند سره خپل ملا تړ اعلان کړ. پدی اساس د يمن سوسياليسست ګوند وکلای شو چی په خارجي سطحه خپل دښمن له پښو و غورځوی.

لنده دا چي ديمن سوسيالست ګوند په داخلی او خارجي سطحه دخپل دښمن د تضعيف لپاره له هر ډول ممکنو لارو چارو څخه کار واخيست خو د الله تعالی فيصله بيله وه، بالاخره له اويا ورځنی خونړی جګړی وروسته دشمالي يمن قواوو د جنوبی يمن د قواوو وروستی سنګر فتح کړ او پدی ترتيب ديمن کورنی جګړه د فعلاً لپاره پای ته ورسيده.

د شمالي يمن قواوی کله چی د عدن ښار ته په فاتحانه توګه ورننوتی، د «سيرا» د شرابو جوړولو مشهوره کارخانه ئی د فساد او فحشا له نورو مرکزونو سره يو ځای وسوځوله. د يمن حکومت د جنوبي يمن د څو مشهورو شريرو مشرانو نه پرته نورو ټولو وسله والو ډلو ته د عمومي عفوی او له خپلو ګاونډيو سره د ښو روابطو دساتلو اعلان وکړ.

په يمن کی د نوی دولت او حکومت له تشکيل نه وروسته اسلامی تحريك هم نوی مرحلی ته داخليږی، دا چی د يمن نوی حکومت به د جنوبی سوسيالست ګوند له ټکولو وروسته د اسلامي تحريك له غړو سره څه سلوك کوي او يا دا چی د يمن ګاونډی ملکونه او غربيان د يمن نوی دولت او حکومت په کومه تيګه تلی؟ او يا دا چي علی عبدالله صالح به په راتلونکی دولت کی شرعي امورو ته څومره ارزښت ورکوی؟ دا هغه پوښتنی دی چه وروستی پيښی به هغو ته ځواب ووائی.

په تير پسې

د دين مظلوم

مرحوم: کليم الله «متين»

تر اسلام پخوا د عربو زماني ته ځکه د جاهليت زمانه ويل شوي چي په هغه زمانه کي له علم او پوهي نه پرته د وهمونو، قياسونو، گمانونو يا د خپلو خواهشاتوپه بنا انسانانو د ځان لپاره د ژوند کولو لاري چاري ټاکلي وي، انسان چي د ځان لپاره په هره زمانه کي دغه لاره چاره غوره کړي هغي ته به هرومرو د جاهليت لاره ويل کيږي. په سوونځيو او پوهنځيو کي چي د الله تعالي ددين او الهي قانون او د الله تعالي د علم په خلاف هر بل څه تعليم او تحصيل چي زده کړي شي. هغه به يوه جز وي او لږه پوهه وي، د انسان رهنمائي نه شي کولي. او څوک چي د الله تعالى له علم نه بي پروا شي او خپل ژوند د وهمونو، قياسونو او گمانونو او خپلو خواهشاتو په کګرتيا کي تنظيم کړي، هغه هم په هغه جاهليت کي راځي چي تر اسلام پخوا د جاهليت زمانه وه.

هر څوک چي قرآن مجيد په غړيدلو سترگو وگوري نو ورته به څرگنده شي چي دا کتاب خپلو منونکو ته داسي پروگرام نه ورکوي چي هغوي دي د کفر او کافرانو او ملحدانو تر حکم او حکومت لاندي د هغوي د رعيت په حيث خپل مذهبي ژوند وکړي بلکه په ډاگه ورته وائي چي ځانته خپل اسلامي حکومت جوړ کړي او د خپل دين تر سيوري او لاربنوونې لاندي خپل ژوند تنظيم کړي او ترقي او پرمختگ وکړي. هغه پرمختگ او ترقي چي د اسلام ددين پيروان ئي د کفر او الحاد تر سلطي او حکم لاندي وغواړي هغه د اسلام په نزد ترقي او پرمختگ نه دي بلکه جاهليت او حماقت دي. اسلام له خپلو پيروانو څخه غواړي چي هغوي خپل حق دين په فکري، اخلاقي، مذهبي، تهذيبي ، قانوني، سياسي او اقتصادي لحاظ سره د غالب کولو لپاره مبارزه وکړي او که ضرورت شي نو د سر او مال قرباني ورکړي. همدغه شان د اسلام دين خپلو پيروانو ته د بشر د ژوند د اصلاح داسي پروگرام ورکوي چي د هغه په ستره برخه باندي هله عمل کيدي شي چي په سيمه کي د حکومت او اقتدار واگي د ايمان د خاوندانو په لاس کي وي. قرآن مجيد د خپل نزول مقصد داسي بيانوي چي:

«انا انزلنا اليك بالحق لتحكم بين الناس بما اريك الله (النساء - ۱۰۵)

يعني: اي پيغمبره! مونږ دا کتاب د حق سره په تا نازل کړي دي چي تاسي د خلکو تر منځ ددي کتاب په رڼا کي داسي فيصله او حکم وکړي چي الله درښودلي ده.

په دي کتاب کي چي د زکوة د اخستلو او ويش کوم حکمونه راغلي

دي، هغه په ډېر صراحت سره ترڅان وروسته د يو داسي حکومت تصور کوي چي د يوي ټاکلي قاعدي سره سم له خلکو څخه چي مستحق وي زکوة واخلي او په مستحقو کسانو باندي ئي وويشي او په دغه لړ کي داسي فرمائي:

«إنماالصدقات للفقراء والمسكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين و في سبيل الله وابن السبيل فريضةً من الله والله عليم حكيم» (التوبه - ٦٠)

يعني: دا صدقات په اصل کي د فقيرانو (حاجتمندانو) مسکينانو (بي چاره ګانو او غريبو) او هغو خلکو چي د صدقاتو په چارو مامور وي (يعني داسي کسانو چي که څه هم فقير او مسکين نه وي خو چي د زکوة د اخستو او ويش او نورو چارو ماموريت ولري.

او هغو خلکو دپاره چي د هغوي د زړونو راغب کول مقصد وي (که څه هم فقير او مسکين نه وي خو د اسلام لپاره د هغوی نه څه کار اخستل مقصد وي) د غاړي خلاصولو او پور وړو د مرستي لپاره (يعني د غلامي څخه د خلکو د نجات او د پوروړو د پور خلاصولو لپاره) او د الله تعالی په لاره کي (يعني په ټولو هغو چارو کي د زکوة له څانګي څخه د راغلي پيسو په وسيله د انسانانو د ښيګړي کارونه وشي او د الله تعالي په لاره کي د جهاد او د اسلام د مخالفانو او کافرو او ملحدانو په خلاف ددين د دفاع او پرمختګ لپاره په کار راوستلي شي، د مجاهدينو لپاره وسله او مهمات واخستل شي). او د زکوة له پيسو څخه د مسافرو مرسته وشي يعني هغه څوک چي که څه هم په خپل کور او هيواد کي د زکوة د پيسو اخستلو څخه غني وي او مستحق نه وي خو چي په سفر کي محتاج شي نو ددغو پيسو څخه به ئي مرسته کيږي. دا يوه فريضه ده چي د الله تعالي له خوا فرض کړي شوي ده او الله تعالي پوه او د حکمت خاوند دي".

همدغه شان په دغه لړ کي بيا فرمائي چي: خذ من اموالهم صدقةً تطهرهم و تزکيهم بها و صل عليهم ان صلوتك سكن لهم والله سميع عليم." (التوبه - ١٠٣)

يعني:" اي پيغمبره! ته ددوي له مالونو څخه صدقه واخله او دوي پاک کړه او (دنيکي په لاره کي) ئي وراندي کړه او دوي ته د رحمت دعاء وکړه ځکه چي ستا دعاء ددوي لپاره د تسکين موجب ده او د الله تعالي هرڅه اوري او پوهيږي."

په دي کتاب کي چي د سود د بنديز کوم حکم ورکړي شوي دي او د سود د معاملي د جاري ساتونکو په خلاف د جګړي اعلان شوي دي لکه چي فرمائي:

الذين ياكلون الربوا لا يقومون الا كما يقوم الذين يتخبطه الشيطن من المس ذلك بانهم قالوا انما البيع مثل الربوا و حل الله البيع و حرم الربوا فمن جاء« موعظة من ربه فانتهي فله ما سلف و امره الي الله ومن عاد فاوليك اصحب النار هم فيها خلدون. (البقره-٢٧٥)

يعني:" کوم خلك چي سود خوري د هغوي حال د هغه چا په شان دي چي شيطان ورسره لاس لګولي وي (ليونتوب پري حمله کړي وي) او ليوني شوي وي) په دغه حالت کي د اخته کيدو په وجه وائي چي «سوداګري خو هم اخر د سود په شان يوه معامله ده» په داسي حال کي الله تعالي سوداګري حلاله کړي او سود ئي حرام کړي دي.

هرچاته چي د هغه د پروردګار له خوا دا نصيحت ورسيد او له سود نه ئي لاس واخيست، نو څه چي ئی پخوا سود خوړلي دي هغه ئي وخوړ معامله ئي د الله تعالي سره ده او هغه

څوک چي بيا هم (دحکم د اوريدلو سره سم) د سود د خوړلو نه راونه ګرځيد نو هغه جهنمي دي په جهنم کي به تل پروت وي."

په دي حکم پسي وروسته بيا فرمائي: يا ايها الذين امنوا اتقوالله و ذرو ما بقي من الربوا ان كنتم مؤمنين. فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله و ان تبتم فلكم رؤس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون. (البقره - ۲۷۸- ۲۷۹)

يعني، اي مؤمنانو له الله تعالي نه ويرېږئ او ستاسي چي په خلکو باندي د سود کومي پيسي يا څه پاتي وي هغه پرېږدئ که چيري په رښتيا سره مؤمنان ياست. خو که چيري داسي مو ونه کړه نو خبر شئ چي د الله تعالي او د هغه د رسول الله صلی الله عليه وسلم له خوا ستاسي په خلاف د جګړي اعلان دي. اوس هم چي توبه وکړئ (اوسود پرېږدئ) نو تاسي د خپلي اصلي سرمايي مستحق ياست، ظلم مه کوئ او نه به په تاسي ظلم وشي."

دا عكس العمل په داسي حالت بتودلي شي چي هيواد او سيمه کي سياسي، اقتصادي او اداري نظلم پوره پوره د مؤمنانو په لاس کي وي.

ددين په دي کتاب کي د قاتل نه د قصاص حکم داسي فرمائي: يا ايها الذين امنوا كتب عليكم القصاص في القتلي الحر بالحر والعبد بالعبد ولانثي بالانثي فمن عفي له من اخيه شئ فاتباع بالمعروف و اداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم ورحمة فمن اعتدي بعد ذلك فله عذاب اليم. ولكم في القصاص حيوة يا اولي الالباب لعلكم تتقون. (البقره - ۱۷۸- ۱۷۹)

يعني:" اي مؤمنانو! د قتل په دعواؤ کي تاسي ته د قصاص حکم ليکل شوي دي. که ازاد سړي چا وژلي وي نو د آزاد نه دي بدل واخستل شي، که غلام څوک وژلي وي نو د هغه غلام نه دي بدله واخستل شي او که ښځه ددغه جرم مرتکبه شوي وه نو هغه دي قصاص کړي شي که چيري د قاتل سره د هغه ورور د څه نرمي او مراعات کولو ته تيار شو نو په معروفه او مروجه لاره دي ورسره د وينو د حق (خون بها) خبره پاکه کړي او قاتل ته لازم دي چي د ويني حق (خون بها) په ښه او رښتيا طريقه ورکړي. دغه کار ستاسي د پروردګار له خوا تخفيف او رحمت دي او څوک چي په دي سربيره زياتي وکړي نو د هغه جزا دردناکه ده .

اي د عقل او پوهي خاوندانو ستاسي لپاره په قصاص کي ژوند دي. اميد دي چي تاسي به ددي قانون له خلاف عمل کولو څخه ځان وساتئ."

په دي حکم کي د يوه بل جاهليت ترديد شوي دي چي پخوا په زياترو مغزو کي ؤ او اوس هم د زياترو کسانو په مغزو کي ليدل کيږي. څنګه چي د ناپوهه کسانو يوه ډله د کسات يا انتقام په لړ کي د افراط خواته تللي ده هماغه شان يوه بله ډله ئي د عفو په لړ کي د تفريط خواته تللي ده او دا وروستي ډله د اعدام د جزا په خلاف دومره تبليغ کوي چي ځينو خلکو ته د اعدام له جزا نه يو ډول کرکه راپيدا شوي ده او په نړي کي ځينو هيوادونو بيخي دغه جزا منسوخ کړي هم ده. قرآن دي خبري ته د توجه راړولو او پام کولو لپاره د عقل خاوندان مخاطب کړي دي چي په قصاص کي د ټولني لپاره ژوند دي. کومه ټولنه چي انساني ژوند ته د احترام نه کوونکو روح او ژوند محترم ګڼي هغه ټولنه په حقيقت کي په لستوڼي کي مار ساتي او په دغه کار سره چي د يوه قاتل ژوند بچ کوي د ډيرو بي ګناهو انسانانو ژوند په خطره کي اچوي.

«نوربيا»

د تنظیمونو مشران وو که د هغوی استازی؟ په خپلو تصامیمو کی مقتدر وو که کمزوری؟ په مجموع کی دا هغه پوښتنی دی چی له بهانه کوونکو سره د خپل استدلال په قوت کی مرسته کولای شی، خو هغه څه چی حقیقت او د اهمیت وړ دی دادی چی ددی غونډی ګډون کوونکی افغانان او د هیواد په درد دردیدلی خلك وو، ددی خاوری بچیان او اوسیدونکی وو او د ملك د روان وران ویجاړ حالت د ختمولو فکر ورسره وو.

د اهمیت وړ خبره دا وه چی کله د هرات د غونډی مقدمات شروع او د پیل تاریخ ئی اعلان شو، نو سمدستی زمونږ ځینی مشرانو د خپلو عادتونو سره سم ددی غونډی په هکله ځینی شکوك او شبهات پیداکړل، چا دا غونډه یو جنګیدونکی لوری ته منسوب کړه، چا د مستقلی پادشاهی او چا هم د بی طرفی اعلان وکړ او چا ئی صریح او بربنډ مخالفت وکړ، بیله دی چی د غونډی پریکړه وکتی شی او یا ئی عواقب تر غور او څیړنی لاندی ونیسی.

په هرحال، ددی غونډی د ناکامولو او پدی غونډه کی د ګډون کوونکو د روحیاتو او جذباتو د مجروح کولو لپاره ډول ډول پلانونه طرح او په کار واچول شول. داچی ددی غونډی پریکړی به عملی شی که نه؟ غونډه کامیابه وه که ناکامه؟ دا وروستی خبره ده، هغه څه چی د ډیر سوچ او فکر وړ دی دادی چی آخر به کیږی څه؟ داچی نن دا غونډه یو چاته منسوب او د ناکامی کوشش ئی وشی او سبا بله غونډه بل چاته منسوب او د ناکامی لپاره ئی هلی ځلی وشی، دا لړی به همداسی تر آبده جاری وی او د اسلام اوهیواد دښمنان به خوشحاله او افغانان به په خپل بل کړی اور کی پخپله سوزی.

دلته هر ذهن ته دا سوال پیداکیږی او ضروری ځواب غواړی چی آخر دا نه پخلاکیدونکی مسلمان مشران به په کومه خاوره، تر کوم شعار لاندی، د کوم مرام لپاره او د کوم فشار په زور راجمع شی؟ دا که بهرنی لاسونه زمونږ د افغانی ابتکاراتو د ناکامیدو لپاره لار هواروی نو هم دی نور زمونږ افغانانو په حال رحم وکړی او که دا داخلی ذاتی اغراض وی چی افغانان خپلو منځو کی یوځای کیناستو او یو موټی کیدو ته نه پریږدی، نو دوی دی هم زمونږ د دردیدلو، زوریدلو او کړیدلو افغانانو په حال باندی رحم وکړی او نور دی ددوی په زخمونو باندی مالګی نه دوړوی.

د تعجب او حیرانتیا وړ خبره خو داده چی د هیواد پدی حساسو شرایطو کی چی ټول خلك د یوی بی مفهومی جګړی په لمبو کی سوځی، د تنظیمونو یو شمیر مشران په خپلو مخونو د بی طرفی ماسك غوړوی او پدی بهانه د هرات په غونډه کی له ګډون څخه ډډه کوی. زمونږ په نظر که

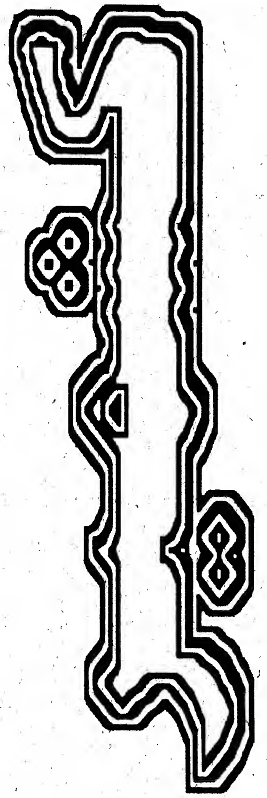

درنو او قدرمنو لوستونکو!
په تیره ګڼه کي مو د کشمیر د سیاسي حالاتو په باب یو مضمون نشر ته وسپارلو، په دي ګڼه کي داچي د کشمیر ریاست یو پوره تاریخي حیثیت لري نو لازمه مو وګڼله چي ددي ریاست په جغرافیایي اړخونو څه ناڅه رڼا واچوو، هیله ده چي د ګرانو لوستونکو د استفادي وړ وګرځي.

د هند ترسلطي لاندي د جمو او کشمیر ریاست دآسیا د لويي وچي تقریباً په منځني او د هند د نیمي وچي په شمال کي پروت دي، ددي وجي نه ورته د آسیا زړه او د هند د نیمي وچي تاج ویل کیږي.

د کشمیر ریاست شمال طرف ته روسیه او چیني ترکستان، جنوب طرف ته هند او پاکستان، ختیځ ته يي تبت او لویدیځ طرف ته يي افغانستان واقع دي. د پامیر لوړي سطحي چي د نړي د بام په نوم یادیږي د کشمیر په شمال کي موقعیت لري.

د جمو او کشمیر ریاست (۲۱۱۱۷۷.۵) کیلومتره مربع مساحت لري، چي (۸٤۹۵.۰) کیلومتره مربع يي د پاکستان او نوره ئی د هند تر تسلط لاندي ده. د مساحت په لحاظ د جمو او کشمیر ریاست د نړي د دري نوي ۹۳ ازادو ممالکو له جملي څخه لوي والي لري.

د جمو او کشمیر ریاست له دولس (۱۲) میلونو څخه زیات نفوس لري چي د نفوس په لحاظ د نړي د ۱۱۰ ازادو هیوادونو څخه برتري لري. د جمو او کشمیر د ریاست پر خاوره مختلف قومونه او قبیلي آبادي شوي دي. د کشمیر له قومونو او قبیلو څخه ګلګتي، شینا، بلتي، لداخي، کشمیري، بانډه وال، ګوجر او ډوګره قبیلي د یادوني وړ دي.

د جمو اوکشمیر په شمالي علاقو کي د ترکمنستان، تاجکستان، ازبکستان، قازاقستان، جارجیا، ازربایجان او منګولیا څخه راغلي خلك اباد او ددي سیمي اوسیدونکي ګرځیدلي دي همدارنګه د کشمیر په لویدیځو سیمو کي د افغانستان ایران، عراق، شام او ترکیي او جنوبي سیمو کي راجپوتانه خلك میشته شوي دي او استقرار يي موندلي دي.

د جمو او کشمیر پر خلکو مختلفو تهذیبونو خپل آثر کړي دي مګر د منځني آسیا د هیوادونو تهذیب پکي بارز آثر لري.

د کشمیر د ریاست د آیالاتو په

باب ځیني تاریخي څېړني:

کشمیر: د جیولوژۍ (ارضیاتو) پوهان وایي چې لس کروړه کاله د مخه د کشمیر خط سمندر لاندي کړي وه، د طبیعي حالاتو په بدلون سره د همالیې دغرونو څوکۍ ښکاره شوي چې په تدریج سره ورو ورو د همالیې د غرونو په لمنو کي د اوسني کشمیر دا وادیاني او دري په ظهور کي راغلي او د وخت په تیریدو سره د انسان د ژوند جوګه شوي.

د کشمیر د نوم په هکله مختلف روایات چې تاریخي حقایقو ته نژدې دي وجود لري. په (۵۵۸) قبل المیلاد کي بني اسرائیلو په ټوله نړي راج او تسلط درلود، چې ددې بني اسرائیلو له جملې څخه ځیني خلك چې تجارت او سوداګري به یې کوله، په افغانستان، ګلګت، بلتستان او د کشمیر په وادي کي آباد شوي دي، دغو تجارت پیشه خلکو دې سیمې ته «د کشمیر » نوم اېښي وو څرنګه چې «کشمیر» د عبراني ژبې کلمه ده او بني اسرائیلو به دا کلمه د شام دپاره استعمالوله، نو دا سیمه ورته د شام غوندي چې د هغه وخت ښکلي او سرسبزه سیمه وه، ښکاریده، نو ځکه ئې ورته د کشمیر نوم غوره کړي وو، او ځیني روایات وائي چې ددې سیمې یو مهاراجه چې «کشپ»نومیده، خپل نوم ئې د خپلي محبوبې له نوم سره چې «میر» نومیده یوځاي کړ او دا سیمه ئې په «کشمیر» ونوموله، بیا ورو ورو د خلکو د لهجو په تغیر سره په کشمیر مشهوره شوه.

جمو: د جمو د سیمې د پیژندګلوی په باب پوهان داسي رڼا اچوي چې د «باهو» د ریاست راجه «جانبو» دې علاقې ته د ښکار دپاره راغلي وو، څرنګه چې دا سیمه د سیل او تفریح دپاره یوه مسکونه او آمن ناکه سیمه وه، نو په ذهن کي ئې دا خیال راغي چې په دې سیمه کي یو ښار جوړ کړي شي، نو دې سیمې ته ئې د «جانبونګر» نوم ورکړي دي، د وخت په تیریدو او د لهجو په بدلون سره بیا د «جمو» په نوم مشهور شو.

بلتستان: بلتستان په پخوا زمانو کي د «بلورستان» په نوم یادیده، د اسلامي عصر په راتګ سره د بلورستان نوم په بلتستان بدل شو.

ګلګت: د ګلګت پوهاني نوم «ګل ګد» وو، د ګل ګد کلمه د ترکي ژبې کلمه ده چې د «تجارتي پړاو» په معني وه، د منځني آسیا او د هند د نیمې وچې د خلکو تر مینځ تجارتونه د همدې لاري څخه کیدل، نو ځکه ورته د «ګل ګد» نوم اېښودل شوي وو، وروسته بیا دا نوم په «ګلګت» مشهور شو.

پونځ: پخواني د پونځ ریاست د کشمیر یوه برخه وه. یو چیني سیاح (هیون شانګ) وائي چې تر (۶۲۳) میلادي کال پوري دې سیمې ته «برونس» ویل کیده چې د «دفاعي سیمو» په معني ده، اوس هم په کشمیري ژبه کي پونځ ته برونس ویل کیږي.

★ ★ ★ ★ ★

پرسشهای شما در روشنی قرآن وحدیث

گرد آورنده: محراب الدین «یوسفزی»

برادر گرامی ما عبدالصمد «یوسفزی»، از کیمپ جلوزی ضمن نامه ارسالی خویش بعد از ادای آداب وسلام مسنونه درباره تعویذ و بند و دم پرسشی نموده که اینك به جواب آن میپر دازیم (بعون الله):

تعویذ از تعوذ واعوذ گرفته شده ومعنایش پناه جستن از ضرر چیزیست، وقتی به تلاوت کلام ربی شروع مینمائیم میگوئیم: «اعوذ بالله من الشیطن الرجیم» چون امر الله تعالی است که میفرماید «فاذا قرء القرآن فاستعذ بالله» وقتی قرآن مجید میخوانید بنام الله تعالی از شرشیطان رانده شده پناه جوئید، وقتی انسان بغیر الله تعالی به چیزهای دیگر پناه جوید به همان چیز گذاشته می شود، چنانکه درحدیثی به روایت ابی هریره رضی الله عنه آمده که عیسی بن عبدالرحمن رضی الله عنه میگوید که عبدالله بن عکیم رضی الله عنه مریض بود، به عیادت شان رفتیم. کسی برایش گفت که کدام تعویذ میکرەی! اوگفت آیا چیزی را اویزان کنم که آن حضرت صلی الله علیه وسلم درباره آن فرموده : «من تعلق شیئاً وکل الیه» (رواه النسائی- ابن کثیر) یعنی کسیکه چیزی را (از تعویذ ویا بند وتار) اویزان کند به همان چیز سپرده می شود ودر روایت مشکوة شریف است: «پناه به الله ازین که چیزی را اویزان کنم» (رواه ابوداؤد) .

در زمانه آنحضرت صلی الله علیه وسلم وصحابه کرام تعویذ به این میگفتند که به قرآن کریم ویا دیگر کلمات مأثوره کسی رادم میکردند ویا به سورة قل اعوذ برب الفلق، وقل اعوذ برب الناس ویا سورة فاتحه وسورة اخلاص کسی رادم میکردند وآنچه نوشته شود ودرگردن و یا دیگر حصه بدن اویزان ویا دوخته وبسته شود، این را دراصطلا ح شرع

تتمه وتميمه ميكويد ودرشريعت از آن ممانعت وارد شده وتجربه گرديده كسيكه اينگونه تعويذها را خودش ويا به اولاد خود اويزان ميكند هميشه با امراض گوناگون مبتلاء ميگردد.

همچنين اشخاصى را ديده باشيد كه تعويذ ميكند وبر سر تعويذ از مردم پول جمع ميكنند هميشه در خوارى وذلت وتنگى وفاقه پسر مى برند وامراض لا علاج برآنها مسلط ميگردد ودر بعضى ها آثار بد اين عمل قبيح در اولاد شان ظاهر ميشود واين به چند وجوه است:

يكى اينكه بى ادبى وبى حرمتى قرآن پاك وكلمات واسماء الله است، دوم اينكه توكل وتوجه به غيرالله است، سوم اينكه گرفتن پول بطريقه باطل است، چهارم اين بر خلاف طريقه آنحضرت صلى الله عليه وسلم وبر خلاف عمل صحابه رضوان الله عليهم اجمعين وائمة مجتهدين وسلف صالحين رحمهم اللهاست.

حضرت عبدالله بن مسعود رضى الله عنه ارشاد آنحضرت صلى الله عليه وسلم را نقل كرده كه منترهاى. غير مسنون وتعويذها وبندهاى كه از تار وتسمه ويا ديگر موره وغيره اويزان ميكنند اين از شرك است. (مشكوة- باب الطب والرقى- ابن كثير- ابوداؤد واحمد)

از حضرت زينب رضى الله عنها (زوجه ابن مسعود رضى الله عنه) منقول است كه عادت شريفه حضرت عبدالله بن مسعود رضى الله عنه همين بود كه چون به دروازه خانه ميرسيد براى اگاهى اهل خانه سرفه وتنحنح ميكرد تا اهل خانه از آمدنش با خبر باشند و آنهارا به كدام كار نا مناسب نه بينند. روزى بروفق عادتش وقتى به خانه تشريف آورد، گلوى خود را صاف وتازه كرد، درين اثنا زن پيرزالى نزدم نشسته بود كه مرا ازمرض حمرت دم ميكرد، من از عجله زنكه را در زير چارپائى پنهان نمودم.

حضرت عبدالله بن مسعود در پهلويم نشست ديد كه درگردنم تار بسته است. از من پرسيد كه اين تار ورشته از چه است؟ گفتم كه اين تارى است دم كرده شده، پس او آن را از گردنم قطع نمود وفرمود كه اهل خانه عبدالله از شرك بى نياز است و فرمود كه من از آنحضرت صلى الله عليه وسلم شنيده ام كه اين دم ومنترهاى غير شرعى وتعويذها وبندها وتسمه ها شرك است.

حضرت زينب رضى الله عنها ميفرمايد كه من برايش گفتم كه شما چرا اينگونه سخن مگوئيد درحاليكه من چشم درد بودم ونزد فلان يهودى رفتم، اوچشمم را دم نمود درحال جورشد، حضرت عبدالله بن مسعود رضى الله عنه فرمود كه اين حركت شيطان بود كه در چشم شما دست مى زد وقتيكه يهودى دم ميكرد قرار مى شد، براى شما آن دعاء مأثوره از آنحضرت صلى الله

علیه وسلم کافی بود اینکه : «اذهب البأس رب الناس- اشف انت الشافی لا شفاء الا شفاءك شفآءً لا یغادر سقماً» (رواه ابوداؤد واحمد- کذا فی المشکوة وابن کثیر صـ٤٩ ج/٢).

ازین روایت این هم معلوم شد که دم کردن بغیر مسلم مثل یهود ونصاری وهنود وغیره جایز نیست واگر به دم آنها کدام مریض صحت نیزیابد، باید عقیده نکند ونیز این هم معلوم شد که انداختن تار ویا بند ویا تسمه ویا موره ویا انگشتری ودیگر خرافات از جمله شرك است.

حضرت عقبة بن عامر رضی الله عنه ارشاد آنحضرت صلی الله علیه وسلم را نقل نموده که: « من علق تمیمة فقد اشرك» وفی روایة: « من تعلق تمیمة فلا اتم الله له ومن تعلق ودعة فلا ودع الله له» (رواه احمد فی مسنده- ابن کثیر). یعنی کسیکه تعویذ را اویزان کرد به تحقیق که شرك کرد وکسیکه تعویذ را ببندد الله تعالی اورا جور نکند وکسیکه گوش ماهی را اویزان کند الله تعالی اورا حفاظت نکند.

حضرت عبدالله بن عمرو رضی الله عنه میفرماید که از آنحضرت صلی الله علیه وسلم شنیده ام: میفرمود که: «من بی باك باشم اگر تریاق رانوشیدم ویا تعویذ را اویزان کنم ویا شعر را ازطرف خود بسرایم». (رواه ابوداؤد ومشکوة وابن کثیر صـ٥٨٠ ج/٣ وکذا فی الدرالمنثور - انه اخرجه ابوداؤد والطبرانی والبیهقی عن ابن عمرو صـ٢٦٩ ج/٥).

این روایات را مد نظر گرفته شما خود قضاوت کنید که اویختن وبستن تعویذها وبندها وتارها وموره ها وگوش ماهی ویا آویختن چیزی از کلمات قرآنیه وتعوذ بر آن ها چطور است؟ از روی شریعت محمدی این عمل ممنوع ومنافی با توکل وایمان ویقین است. اگر کسی بسیارشایق تعویذ است، سورة فاتحة وسوره اخلاص، سوره های قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس را بخواند وبه مریض دم نماید، فریب جعل کاران و جادوگران وتعویذگران نخورند که اینها از راه باطل ایمان خودرا میفروشند وپول جمع میکنند، حالانکه خود این تعویذگران با هرگونه مصائب وامراض و افات مواجه اند، نمی توانند که از خود چیزی را دفع نمایند چه رد به مردمان دیگر.

در شریعت غرای محمدی مداوا ودرمان و دعاهای مأثور موجود اند که انسان مسلمان میتواند بدون پرداخت حق الزحمة وفیس وغیره بآن توسل جست.

(ان الله هو الشافی لکل امراض)

***
*

د تنظیم طلبه سلفیه دعوتی او تبلیغی پروګرامونه

د «دعوت» مجلې خبريال د کنړ ولايت له اسد آباد څخه اطلاع راکوي چې د تنظيم طلبه سلفيه بلندوپانو په حقيقت کې ديوې روښانې، پياوړې او متحدې ټولنې په لور مؤثر ګامونه واخيستل او د هر ډول عنادونو او تعصباتو پر ضد ئې هم بنيادي اقدامات وکړل. د لوی اختر او جمعې د لمونځونو خطبې په ټول ولايت کې ددوی تر امامت لاندې انجام شوې، د ټولو ارخونو افراد ئې په يوصف کې ودرول او دوئ ته ئې د اخلاص او صداقت عملي درس ورکړ، ددوئ دغه مشن په واقعيت کې دشهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) د عملکرد تمثيل کاوه او په کنړ ولايت کې ئې ډير نيك اثرات پريښودل، دا چې ددې ټولنې ځوان مسؤليت پيژندونکی نسل په دغه رنګه صفا او اخلاص د عمل په ډګر کې ګامونه واخلي، نو مونږ ئې د روښانه مستقبل پيلامه ګڼو او له دوي څخه تمنا لرو چې دغه رنګه مشن جاري وساتي او په تدريج سره ئې ټول ملك ته پراخه کړي، ددوی لپاره د زيات توفيق او بريالتوب دعاء کوو.

(اداره)

د تنظيم طلبه سلفيه تر اهتمام لاندې د پنځه شپيته تنو علماؤ او طالبانو يو وفد په ۱۹۹٤/٥/۱۸ نيټه د چارشنبې په ورځ له پيښور او باجوړ څخه د کنړ په لور وخوځيد، اسد آباد ته له رسيدو سره سم د جماعة الدعوة د کنړ ولايتي امير محترم مولوی صاحب عبدالغني، د کنړ د ولايت سر پرست والي محترم مولوی صاحب غلام ګل، د اسد آباد د جامع مسجد خطيب مولوی صاحب فضل جلال ورته ښه راغلاست ووايه او ددغه تبليغي او دعوتي وفد په رسيدو ئې خوښي ښکاره کړه.

ځرنګه چې ددغه وفد اکثر غړي د تخار، بدخشان، پروان او کندوز د ولايت هستوګن وو پدې اساس ئې د امنيت په باب څه تشويش درلود د کنړ د ولايت مسؤلينو، علماؤ، قومندانانو او مجاهدينو ورته اطمينان ورکړ او زياته ئې کړه چې کنړ د امام الجهاد شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) په قرباني او د هغه د مخلصو ملګرو په هلو ځلو د توحيد او سنت زانګو او مرکز ګرځيدلی دی، پدی اساس دلته د الله تعالی په فضل هيڅ امنيتي ستونزه نشته، نو د وفد ملګري مطمئن او د پنجشنبې په شپه ئې د تنظيم طلبه سلفيه په ولايتي دفتر کې يوه تربيتي اجتماع وکړه. د اجتماع په پيل کې د کلام الله

مجید څو آیاتونو تلاوت شول وروسته محترم ورور مجیب الرحمن «توحیدیار» د دعوت الی الله پر موضوع باندی بیان وکړ، وروسته محترم ورور سراج الإسلام د لوی اختر د لمانځه مسنونه طریقه بیان کړه، بیا محترم مولوی صاحب توکل خان د کنړ په اوضاع او حالاتو باندی بحث وکړ، وروسته ورور عبدالکریم «عبید» اختصاصي بیان وکړ او د وفد د تشکیل په اعلانولو سره اجتماع پای ته ورسیده.

د تنظیم طلبه سلفیه د وفد تشکیل مختلفو درو، ولسوالیو، علاقداریو او کلیو ته په لاندی ډول وو.

۱- محترم مولوی صاحب محمد اسلام له دوه ملګرو سره د نور ګل ولسوالی ته

۲- محترم ورور اخوان الحق او لطف الله سرحدی لواء او د څوکي ولسوالی ته

۳- مولوي صاحب ګل حکیم له ملګرو سره د نرنګ ولسوالی ته

٤- محترم مولویصاحب رحمان الله «رحمانی» له ملګرو سره د باډیل دری ته

۵-محترم مولوي صاحب محمد نادر شاه له ملګرو سره نو آباد او تیشه‌کلی ته

٦- محترم ورور شمس الرحمن او شیر زمان او سعید الله د خاص کنړ ارازی او کلیګرام کلیو ته

۷- محترم مولوی صاحب عبدالغفار سره د ملګرو بهر آباد کلی ته

۸- محترم مولوی صاحب عبدالواحد سره د ملګرو پشد کلی ته

۹- محترم مولوی صاحب رحیم الله سره د ملګرو د نیوي کلی ته

۱۰- محترم مولوی صاحب رحمت الله تخاری او محمد طارق نیشګام کلی ته

۱۱- محترم مولوی صاحب شیخ مجیب الرحمن او نور الله د اسمار ولسوالی ته

۱۲- محترم مولوی صاحب عبدالغفور تخاری او عبدالغفور نصرتیار د مرووي کلی ته

۱۳- محترم مولوی صاحب عبدالرزاق ناصح سره د ملګرو د کرهالی کلی ته

۱٤- محترم مولوی صاحب بیان الله سره د ملګرو د وټپور ولسوالی ته

۱۵- محترم مولوی صاحب عبدالناصر او فضل ربی کټار قلعه کلی ته

۱٦- محترم مولوی صاحب عبدالحي سره د ملګرو د قرو کلی ته

۱۷- محترم مولوی صاحب عبیدالله کندوزی او توکل خان بارکندی کلی ته

۱۸- محترم مولوی صاحب نعیم الله او خلیل احمد صاحب تمنخیل کلی ته

۱۹- محترم مولوی صاحب ذاکر الله او شازمین صاحب کنډګل او کوټلك کلیو ته

۲۰- محترم مولوی صاحب حفیظ الله سره د ملګرو عمار کلی ته

۲۱- محترم مولوی صاحب عبدالقدیم سره د ملګرو سندری کلی ته

۲۲- محترم مولوی صاحب نعمت الله سره د ملګرو متین کلی ته

۲۳- محترم مولوی صاحب سراج اسلام او معصوم ګل ننګلام کلی ته

۲٤- محترم مولوی صاحب سراج الدین شاه ټلام کلی ته

۲۵- محترم ورور عبدالله محمدی او محمد اسحاق ودیګرام کلی ته

۲٦- محترم ورور حبیب الله سره د ملګرو لچلام کلی ته

۲۷- محترم ورونه حنیف الله، سلیم الله، بهرام خان کړنګل کلو ته

۲۸- محترم مولوي صاحب نظر محمد مانوګی کلی ته

۲۹- محترم ورور غلام الله بدخشانی او محمد یوسف دکنډی کلی‌ته.

۳۰- محترم ورور سمیع الله سره د ملګرو ګل سلك کلی ته
۳۱- محترم ورور احمد شاه سره د ملګرو کلی ته
۳۲- محتر م ورور عبیدالله سره د ملګرو ماشوړی او شمبرك کلی ته
۳۳- محترم ورور ذاکر الله سر ه د ملګرو ورسك کلی ته
۳٤- محترم قاری صاحب عبیدالله د سنګار کلي ته
۳۵- محترم ورور عبدالحلیم د سلمان شاه کلی ته
۳٦- محترم ورور محمد ابراهیم سینځو کلی ته
۳۷- مرکز اسد آباد کی څرنګه چی د لوی اختر لمونځ او د عیدګاه پروګرام د کوچنی آختر پشان د تنظیم طلبه سلفیه په غاړه وه نو د نورو علاقو په اندازه مرکزکی ملګری زیات پاتی شول رحیم الله ملا تور عبدالناصر رباني فیضان الله مجیب الله، علیم الله، آیات الله، محمد دین ګل، حنیف الله، کفایت الله عبدالکریم «عبید».

د ملګر د تقسیم نه وروسته په ۱۹-٥-۱۹۹٤ نیته دپنجشنبی په ورځ ټولو ملګرو خپلو خپلو تاکل شویو سیمو او کلیو ته ولاړل، د اختر له ورځي نه مخکی ئی د جمعی په لمونځونو کی برخه واخیسته د جمعی لمونځونه او خطبی ئی له پرو ګرام سره سم اداء کړی او له لمانځه وروسته ئی درس قرآن او حدیث هم سرته ورسول، د خالی په ورځ په ټولو تاکل شویو کلیو او سیمو کی د اختر لمونځونه د وفد د تاکل شویو علماؤ له خوا سرته ورسیدل. د یکشنبي په ورځ سهار وختی اوه بجي د وفد ټول غړی د کنړ د ولایت ولایتی دفتر ته راغلل او هلته ئی یوه اجتماع وکړه، په اجتماع کی ټولو ملګرو خپله کار روائی بیان او د خلکو د خوښیو او خوشحالیو ستاینه ئی وکړه وروسته ورور عبدالکریم عبید د ټولو ملګرو شکریه اداء کړه چی د ډیرو ستونزو په ګاللو سره ئی په دغه تبلیغی دوره کی ګډون کړی ؤ، خصوصاً د هغو ملګرو ئی زیاته مننه وکړه چی د نورو ولایاتو استوګنو، بیا محترم ورور شیر زمان خان کندوزی په «اخلاص نیت» باندی یو بیان وکړ وروسته محترم ورور عبدالغفور تخاری د یو بیان په ترڅ کی وویل چی دالله تعالی ډیره شکریه اداء کول پکار دی چی په ټول افغانستان کی کنړ یوازینی ولایت دی چی د سلفیت عقیده په کی حاکمه ده، د محترم ورور غلام الله بدخشانی له بیان وروسته د محترم ورور نور الله پروانی په اختتامی دعاء سره اجتماع پای ته ورسیده او ټول ملګری خپلو خپلو مدارسو او کورونو ته ستانه شول، یوازي عبدالکریم «عبید»، رحیم الله «ملاتور» فیضان الله - حیات الله - مجیب الله حنیف الله او محمد دین ګل د ځینی تنظیمی کارونو په خاطر اسد آباد کي پاتی شول.

د تنظیم طلبه سلفیه د دا ډول تبلیغی پروګرامونو ستایه د کنړ ولایت ټولو خاصو او عوامو کړی او دا ډول وفدونه ئی ډیر موثر بللی دی خو په خاص ډول محترم مولوی صاحب غلام ګل چی د ولایت او شوری سرپرست ؤ په یوه علاحده تشویقی لیك کی هم ددوی ستاینه کړی اودا ډول تبلیغی پروګرامونه ئی ډیر مؤثر بللی دی، همدا رنګه د اسد اباد د جامع مسجد خطیب محترم مولوی صاحب فضل جلال او د تعلیم او تربیی معاون محترم قاری صاحب دین محمد هم د تنظیم طلبه سلفیه ددعوتی پروګرامونو ستاینه او ددوی لپاره د موفقیت دعاء غوښتی ده، همدا رنګه محترم حاجی صاحب بختیار، حاجی صاحب روح الله، حاجی صاحب جانداد، حاجی صاحب پاچا، مولوی صاحب رحمت خان، مولوی صاحب فخر الدین، جګړن صاحب شیر خان، معلم صاحب مصطفی خان، خانزادګل، ملا رؤف، نجیب الله ، امیر جان، لعلی او محمد کریم ، مولوی صاحب مجاهد، مولوی صاحب شرف الدین، مولوی صاحب توکل او نورو مشرانو د تنظیم طلبه سلفیه ددغه دعوتی پروګرام مننه او ستاینه کړی او د آینده لپاره ئی ورته د لا بریالیتوب دعا ګانی کړی دی.

مولوی حضرت احمد لنډه پیژندنه

مرحوم الحاج مولوی حضرت احمد «ناصح» د الحاج عبدالرحیم اخونزاده زوی او په کال ۱۳۵۸ هـ ش کی د کونړ د ولایت د ننګلام په کلی کی زیږیدلی دی. ابتدائی تعلیم ئی ددی علاقی د جینو علماؤ څخه کړی او پاتی تعلیمات ئی په کونړ او پیښور کی سرته رسولی دی چی په دی لړ کی ئی د تفسیر شریف څو دوری له شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) څخه هم کړی وی.

«حاجی ناصح» په کابل، هرات او کندز کی هم اوسیدلی دی او د اسلامی دعوت دنده ئی جاری ساتلی وه.

نوموړی په ۱۳۵۷ هـ ش کال کی د خپلی کورنی سره یوځای د ملحد رژیم د مسلط کیدو له امله له کندز څخه پاکستان ته هجرت وکړ چی په دی دوران کی ئی هم په درس او تدریس برسیره دعوت چلولی دی، د باجوړ د عبدالله بن زبیر رضی الله عنه په مدرسه کی ئی نهه کاله تدریس کړی دی او بیا د کونړ د ولایت په اسدآباد کی د ابوعبدالله مکی په مدرسه کی استاد وو. مرحوم ناصح د اپریشن او ناروغی له کبله یوه موده د تدریس نه پاتی وو، چی وروسته بیا د کلمو د انسداد په وجه د پیښور په لیدی ریدینګ هسپتال کی بستر او د اپریشن څخه پنځه ورځی وروسته په ۱۴۱۴/۱۲/۱ هـ ق نیټه د چهارشنبی په ورځ په حق ورسید، د هغه له وصیت سره سم د هغه مشر زوی (مولانا ابو عامر انصارالله) ئی د جنازی لمونځ وکړ او د باجوړ په شاځهان آباد کیمپ کی په درنښت سره خاورو ته وسپارل شو.

(انا لله و انا الیه راجعون)

نوموړی د سلفیت د عقیدی کلك پیرو وو ځکه نو هر وخت به د یو لړ مشکلاتو او د خلقو د عکس العمل سره مخ کیده.

کله چی یو وخت د کندز د امام صاحب په ولسوالی کی په یوه لویه دینی مشاجره کی خپله عقیده په دلایلو سره برحقه ثابته کړه او مشاجره ئی وګټله، همدارنګی د هجرت په دوران کی ئی هم د قرآن او سنتو د حاکمیت او سلفی عقیدی د تحقق دپاره زیات بحثونه کړی او ښه په ثبات او جرأت سره ئی ددعوت چاری چلولی دی.

یوه وخت داسی هم راغی چی په یو جومات کی چی ده په جهر سره امین وایه کلیوالو پنځه سوه کلداری جرمانه وټاکله خو وروسته دغه توطیه هم ناکامه شوه او اوس په همدی جومات کی په جهر سره امین ویل کیږی او خلق په حقیقت پوه شول چی د سلفیت لار د قرآن او سنت لار ده، له همدی امله د کیمپ ټول اوسیدونکی د مولوی ناصح په مرګ سخت خواشینی دی او هر وخت ورته دعا کوی.

ادفع بالتی هی احسن فا الذی بینك و بینه عداوة کانه ولی حمیم ط.

دلیکونو بهیر

G.P.O. Box No.-614, Peshawar, Pakistan.

د باجوړ څخه زمونږ همیشنی همکار عبدالرؤف افغانی صاحب لیکی:

محترمو: ددعوت د مجلې کارکونکو تاسو ټولو ته اولاً زه دخوږ نبی ﷺ دا تحفه وړاندې کوم:

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

محترمو! مونږ د دعوت مجله ډیر په شوق سره لولو او د هرې میاشتې په آخرکې د نوی دعوت مجلې ته سترګی په لاریو، خو زمونږ په زړه یو آرمان دی او هغه دادی چه تاسو به په مخکنو مجلو کی یو قسم داستانونه لیکل چه ډیر زړه راښکونکی او زړه دردونکی به وو، نو که یوځل بیا هغه داستانونو ته په مجله کی ځای ورکړی نوزمونږ د زیاتی خوشحالی سبب به شی. او بله خبره داده چه ما پدی ورقه کی (د کامیابی لار) په نامه یو مضمون ولیکه او په دی فکر می جوړ کړیدی چه د ټولو طلباؤ لپاره خصوصاً ددعوت په چلولو کی د هر قسم مشکل اسانتیا راولی او د ټولو مسلمانانو لپاره به عموماً د کامیابی ذریعه وګرځی او حق به مخ په وړاندې لاړشی او باطل به په هر ځای کی په ګونډو شی نو ما دا کوشش وکړ او دا مضمون می ولیکه له تاسونه زه احترامانه هیله کوم چه زما دی مضمون ته په دعوت مجله کی ځای ورکړئ، نو دا به زمونږ لپاره د خوشحالی او د نوری رابطی سبب شی.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

ستاسی وررور عبدالرؤف «افغانی».

****

د دعوت او جهاد له پوهنتون څخه ګران وررور عبدالرحمن «الفت» صاحب لیکی:

د هرات د غونډی په هکله له معترضینو او بی طرفانو سره کوم ملاحظات موجود وای، نو ښه داوه چې په دغه غونډه کی ئی په ډاګه ښکاره کړی او اعلان کړی وای، له مخکی نه ئی باید فال ته ځان نه وای تسلیم کړی.

مونږ دتل لپاره په هر ډول شرایطو کی خپل غوڅ دریځ او ډاګیزه موقف ښکاره اعلان کړی او بیا ئی هم اعلانوو چی زمونږ موقف د «تعاونوا علی البر والتقوا ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان» په اساس همداسی دی چی مونږ هره هغه غونډه او جلسه چی د افغانستان د روانی کشالی د حل او د ملك او ملت د سلامتیا او سوکالی په اړوند د هرچا له خوا، په هرځای کی دایریږی، تائیدوو، ښه راغلاست ورته وایو او مرسته ورسره کوو او له نورو مسلمانانو څخه هم همداسی توقع لرو او وایو چی:«وینی په وینو وینځل نه دی پکار» وینی باید په اوبو وینځل شی، د اسلام او هیواد ګټی باید ترټولو ګوندی او شخصی ګټو لوړی وګڼل شی، پاتی شوه د اختلاف خبره، هرڅوك په غونډه کی خپل نظر څرګندولای او د بل نظر تردیدولای شی، هیڅوك پرچا خپل نظر په زور نه شی قبلولای، خو د رغنده غونډو تردیدول، تقبیح کول او له مخکی نه پری بد فال نیول له معقولیت نه لیری کار دی.

زمونږ په نظر پدی شرایطو او حالاتو کی د بی طرفی او مخالفت موقف یو شان دی او صحیح راته نه بریښی، که همدغو بی طرفو قیادتونو د خپل برداشت او دید له مخی یو اړخ مضبوط کړی وای نو د افغانستان روانه کشاله به دومره نه وای اوږده شوی. د ډیر افسوس ځای دی چی زمونږ یو شمیر مشران د افغانی ابتکاراتو پر بنیاد د ولاړو هڅو تر څنګ نه ودریږی، خو د بهرنیو حلونو په تمه چی هغه هم مشکوك دی، «نقد په قرض بدلوی» او د پردو له آواز سره خپل آواز غبرګوی چی په نتیجه کی دا مظلوم ملت یوځل بیا د پردو رحم او کرم ته اړباسی.

(د یو روڼ اسلامی سباون په هیله)

د دعوت دمجلی محترمو کارکوونکو

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

محترمو! له الله تعالی څخه درته غواړم چه نور لا هم ددعوت په کارونو کی مخ په وړاندی لاړشئ.

گرانو ورونو: ومی غوښتل چه ستاسو سره خپله قلمی رابطه قائمه کړم نو د اول ځل لپاره می ستاسو محترم حضور ته یوه قطعه شعر تقدیم کړو هیله کوم چه د اصلاح څخه وروسته ئی نشر ته وسپاری.

کامیاب او د تل لپاره بریالی اوسی.

والسلام

عبد الرحمن «الفت»

ددعوت او جهاد د پوهنتون محصل.

****

محترم عبد الاکبر ورور لیکی:

گرانو د دعوت مجلی کارکوونکو اولاً زما د زړه له کومی نه ډك پیرزونی ومنی هیله ده چه منظور به وی.

السلام علیکم ورحمة الله وبرکا ته

الله تعالی مو په خپل دی عظیم مشن کی همیشه بریالی لره. آمین.

محترمو،د دعوت مجله ماته د یو ملگری په واسطه میلاوشوه، د عمیقی مطالعی نه پس زما زړه اوچت شو او تاسی ته ددی خط د لیکلو باعث شو، هیله ده چه تاسی ماته د دعوت مجله په لاندی پته هرومرو راواستوئ تر څو د مجلی په فیض او برکتونو باندی مونږ هم فیض یاب شو، دا به ستاسی له خوا نه عین نوازش او احسان وی . شکریه

ستاسی ورور عبدالاکبر دکوهستان ضلع تحصیل پټن.

****

له سوات نه محترم ورور عبدالرحمن «بلوچستانی» صاحب لیکی:

سلامونه او احترامات ددعوت مجلی ټولو کارکوونکو ته وړاندی کوم.

له هر څه د مخه د شهید شیخ جمیل الرحمن رحمه الله پاك روح ته د زړه نه دعاگانی کوم او بیا ددعوت مجلی په

ترقی تاسی ته مبارکی وړاندی کوم. باقی عرض دادی چه مونږ د علم د طلب په خاطر د صوبه بلوچستان نه سرحد ته راغلو، نو پدغه وجه مونږ تاسو سره تعلق قائمول غواړو، هیله ده چه تا سو ددعوت مجله هره گنه مونږ ته په خپل وخت راواستوی.

ستاسو وړور طالب العلم عبدالرحمن «بلوچستانی - سوات تحصیل مته».

****

محترم وروړ نجیب الله «حقیار» صاحب لیکی:

محترم د توحید، جهاد او ددعوت د مجلی هم عقیده ملگرو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

محترمو:

ډیر زیات خوښ یم چه زه هر وخت د دعوت د مجلی د مطالعی سره مخامخ کیږم، ددعوت مجله هر لوستونکی ته د دریو خبرو بلنه ورکوی: توحید، دعوت او جهاد.

د مجلی مرام هم داسی معلومیږی چی مونږ به اول په ځان کی د توحید عقیده پیداکوو او وروسته به ناخبرو خلکو ته د توحید دعوت ورکوو.

الله تعالی دی ټول اسلامی امت ته پدی نیك كار كی د عمل كولو توفیق وركړی. (آمین).

والسلام

نجیب الله حقیار د باجوړ د کرهالی د کمپ څخه.

****

محترم وروړ قادرالله «ترابی» صاحب لیکی:

ددعوت مجلی محترمو چلوونکو:

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

له خاوند متعال څخه ستاسی د روغ صحت په امیدیم، ددعوت د مجلی په باره کی باید ووایم ښه مجله او په زړه پوری مطالب نشروی، د دعوت د مجلی ښه والی خو ډیر زیات دی او له تعصب نه بلکل صفا مجله ده او همیشه حقایقو

ته ترجیح ورکوی او په همدی اساس یی لوستونکی هم ډیر زیات دی.

او د الله تعالی نه د نور زیات توفیق غوښتونکی یم.

والسلام

ستاسو ورور قادرالله ترابی.

د پیښور د ساینس او ټیکنالوژی د اسلامی یونیورسټی محصل.

****

د دعوت مجلی قدرمنو لوستونکو وژنو!

مونږهم په خپل وار د دعوت د مجلی دټولو کار کوونکو له اړخه ستاسو ټودو سلامونو ته وعلیکم السلام ورحمت-الله وبرکاته وایو، د دعوت د مجلی د ستاینی مو ډیره ډیره مننه.

کومو ورونو چه خپل مضامین او اشعار مونږ ته راستولی دی هغه مو هئیت تحریر ته وسپارل که د چاپ وړ ؤ انشاءالله ډیر ژر به په راتلونکو شمارو کی چاپ شی. البته خپل نظریات او مضامین مفصل او واضح لیکی.

کومو ورونو چه د دعوت مجلی د لاس ته راوړلو غوښتنه کړی هغوی دی مونږ سره کلنی اشتراك وکړی او سل (۱۰۰) کلداری دی په بینکی حساب د مجلی دفتر ته راواستوی، البته د پوستی (ډاگ) مصارف به ئی د مجلی دفتر برداشت کړی او تاسو ته به هره گڼه ستاسو په آدرس واستول شی.

ستاسو د لابریالیتوب په هیله.

والسلام

(اداره)

بانکی آدرس

افغان اسلامي خبری اداره - اکاونټ نمبر (۷-۱۰۶۳) نیشنل بینك اف پاکستان صدر روډ پشاور.

Afghan Islamic News Agency A/c No: 1063-7 National ÆBank of Pakistan Saddar Road Peshawar

ارشاد نبوی

بسم الله الرحمن الرحيم

«مَنْ كانَتْ لَهُ ثَلاثَ بَنَات أو ثَلاثَ أخواتْ او إبنتان او أُختَان فأَحْسَنَ صُحْبَتهنّ واتَقْى اللّه فيهنّ فَلهُ الجَنّة»

ترجمه: أبو سعيد خدري وايي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دي: د چا چه دوه يا درى لوڼه يا خويندى وى او ښه سلوك ورسره وكړى او ددوى حقوق د تقوىٰ په رڼا كى وساتى، نو ددهٔ لپاره به جنت وى.

د شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) له ویناؤ څخه

د جهاد په آوایلو کی چی د مجاهدینو د داخلی اختلافاتو په اثر په لغمان کی څو تنه تلف شول، د پیښور په «ورسك» کی د هغوی د فاتحی په نوم یوه غونډه جوړه شوی وه چه په هغی کی زمونږ شهید مشر یوه عالمانه وینا کړی وه، دا دی د هغی وینا څو عمده ټکی:

« مونږ نه پوهیږو چی مجاهدین په خپلو منځو کی ولی جنګیږی؟ که د دوی هدف د الله تعالی د رضاء حصول وی، نو باید پوه شی چه «القاتل والمقتول کلاهما فی النار» او که د دوی دا جنګونه د ګوندی مشرانو د ارضاء او ګټو ساتلو لپاره وی نو اقلاً دومره فکر دی وکړی چی د مشرانو تر منځ د اختلاف اندازه څومره ده؟ که مشرانو یو بل ته سپکه خبره وکړه یائی یو بل په سوك ځپیره ووهل، نو بیا دی مجاهدین سره ټوپکونو او توپونو ته لاس کړی، حال داچی دوی په خوښی یو بل سره کښینی، پاخی، په یوه دسترخوان ناست وی، د یو بل په غم او ښادی کی شرکت کوی، نو کله چی دوئ اقلاً پخپلو منځو کی تریخوالی نه شی برداشت کولای، نو بیا ولی مجاهدین د دوئ لپاره ځانونه تلف کوی، په یو والی او وحدت کی ستاسو عزت دی، له هر کار نه وړاندی وګورئ چی الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم پدی هکله څه حکم کوی... »

۲

سرمقاله

د «دعـــوت» مجلی داووم نشراتی کال په ویاړ څو ټکی

الحمد لله الذی هدی نا صراط المستقیم، صراط الذی یعمل عملاً صالحاً بهدایة الکتاب والسنة والصلاة والسلام علی من لا نبی بعده، اما بعد:

«دعوت» مجله د افغانستان د جماعةالدعوة الی القرآن والسنة جهادی تنظیم نشراتی ارګان او دخپل مؤسس شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) په نوښت ئی په کار پیل کړی او د توحید د شرک ځپونکی آواز خپرؤنکی ده، د صالحینو سلفو لار تعقیبوی او زیار باسی چی د نوی تمدن په نوم د نړی د ظلمتکدی تیاره ګوښونه د الله جل جلاله د کتاب او د الله دوروستی پیغمبر صلی الله علیه وسلم د سنتو په وړانګینو انوارو روښانه کړی.

د «دعوت» مجلی کارکوونکی ویاړی چی د خپل کار اوزیار په لار کی اووم نشراتی کال پداسی حال پری رانوی شو چی لا د «دعوت» مجلی او ددی مجلی د محترمو لوستونکو په خدمت کی لګیا دی او د خپل نیمګړی توان په اندازه د خپلو مسلمانانو وروڼو د عقیدی د تصحیح او د اخلاقو داصلاح او سمون په لیار کی د امر بالمعروف او نهی عن المنکر او دعوت الی الله سپیځلی وظیفه پرمخ بیائی.

«دعوت» مجلی پداسی شرایطو کی په خپلو نیمګړو نشراتو پیل وکړ چی کمونیستی هیولاء نه یوازی د افغان ولس ارضی تمامیت تر پښو لاندی کړی ؤ بلکه ددی غیرتی او په دین او هیواد مین ولس د فرهنګی او کلتوری زیرمو د تالا ترغی کولو او رژولو لپاره ئی هم په خپل زعم پاخه او متین پروګرامونه تر لاس لاندی نیولی وو. دی مجلی وکړای شول چی د هجرت او جهاد په پیچلو او له هر ډول ستونزونه په ډکو شرایطو کی خپله اغزنه لار په پوره صبر او متانت سره ووهی، البته د مورونو او کړلیچو ډیروالی او د لاری ستغ توب به د څه وخت لپاره دمی ته اړویستلی وی، خو د شیمی دموندو پصورت کی بیا پرمخ روانه ده او د تکامل پراؤنه وهی.

دا ښکاره ده چی وائی: « هرچاته خپل‌ځیز ښاغلی ښکاری» خو مونږ پدی خوښ یو چی په هغه وخت

کی چی زمونږ د هیواد مجاهد خلك په خالی لاس یوازی د یو الله جل جلاله په اتکاء او نه ماتیدونکی ایمان سره د یو نړی وال قدرت په مقابل کی ډغره ووهله نو دی مجلی د خپلو مسلمانو خلکو د دادمن تکل د لا پیاوړی کیدو په نیت د قلم په ژبه الهی مرستی وریادولی، الهی لارښودنی ئی ورښودلی او پدی وسیله ئی د خپلو مجاهدو ورونو حوصله افزائی کوله او پدی اړوند ئی د قلمی جهاد مسؤلیت تر سره کاوه.

د کوم وخت راهیسی چی د افغانستان سیاسی قدرت مجاهدینو ته انتقال شوی د «دعوت» مجلی زیار ایستلی چی د چارو مسؤلین خصوصاً جهادی مشرتابه خپلو خطاؤ ته متوجه کړی، د ذات البینی اختلافاتو د ختمولو لپاره ئی گټور وړاندیزونه کړی، د خیر غوښتنی او صلحی غوښتنی پیغامونه ئی نشرته سپارلی، همدارنگه دی مجلی هڅه کړی چی مسلمان هیواد وال د اسلام ددښمنانو له ډول ډول نیرنگونو او رنگونو څخه په خپل وخت خبر کړی، د منافقینو اصلی څیری، چی په جهادی لیکو کی د فتنو اصلی اور بلوونکی او درز اچوونکی دی، خلکو ته په گوته کړی او الحمد لله چی په خپلو لږو وسایلو او امکا ناتو سره ئی تر یوه حده پوری خپل شرعی رسالت سرته رسولی او ادامه لری.

د «دعوت» دمجلی کارکوونکی د خپل مجلی اووم تلین پداسی شرایطو کی نمانځی چی هیڅ توقع ئی نه کیده او هیواد لا هماغسی د کمونیستانو پلاس په بل شوی اور کی سوزی. زمونږ شهید مشر به د تل لپاره جهادی مشرانو ته ددی ډول پیښو د راتلو په باب پیشگوئی گانی کولی اوویل به ئی چی جهادی مشران دی خپل اختلافات د قرآن او سنت په رڼا کی حل او فصل کړی،کنه نو لدی څخه به په راتلونکی کی داسی اوربل شی چی دمړکولو توان به ئی، له هیڅ چا سره نه وی، شهید (رحمه الله) به ویل چی جهادی مشران دی له الله رب العزت نه وویریږی او د خپلو مجاهدو ورونو د تربیی لپاره دی په جهادی قرارگاگانو کی د قرآن او سنت تدریس شروع کړی، څو مجاهدین خپله لار وپیژنی او د جهاد په دوران کی له بی بندو باریو څخه ځان وژغوری.

په هر صورت، «دعوت» مجله زیار باسی، چی په اوس او راتلونکی کی دقرآن او سنت علمبرداره، په مسایلو او احکامو کی د صحابه ؤ او تابعینو او تبع تابعینو په لاریون وکړی، د هیواد په اړونده مسایلو کی به د تل لپاره د «تعاونوا علی البر والتقوی ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان» په اساس د «امر بالمعروف، نهی عن المنکر او دعوت الی الله» چاری پرمخ بیائی او پدی لارکی به دهیڅ «لایم» له «لوم» څخه ونه ویریږی.

(و ماتوفیقی الا بالله العزیز)

یوه هفته په کابل کی لیدلی کتلی

په کابل کی د مجلی خبریال

هسي خو هم چي سړي بهرني راډیوگاني اوري او یا د سیاسی او نظامی صورت حال په لړ کی د جنگ او خطر زگنالونو ته فکر کوی نو چی سخت ضرورت ئی نه وی کابل ته د ورتگ دپاره زړه نه ښه کوی.

زه هم په کابل کی ددعوت د مجلی دپاره کار کوم، د نشراتی پلان سره سم د جنگ د خبرونو سره سره د هفتی په لومړی ورځ د (شنبی) په سهار د جلال آباد نه د کابل په لوری وخوځیدم، په دی ورځ د موټرو په اډه کی حالات بدل وو سورلی ډیری وی او موټری کمی او علت ئی یو دا ښودل کیده چی د افغانی په مقابل کی د کلداری بیه اوچته شوی ده او بل داچی د کابل جلال آباد په ترانزیت سرك باندی اچول شوو پاټکونو د پخوا په نسبت د پیسو د اخستلو رقم اوچت کړی وو او هغوی هم د سیکړی د ټیټیدو خبره کلکه کړی وه.

په دی ورځ د ملی بسونو کرایه اوه زره او د فلاینگ کوچ کرایه ترخیرخانی پوری چی د امن په محفوظی علاقی سره ئی په کابل کی شهرت پیداکړی دی د کلینرانو په ذریعه لس زره افغانی اعلان کړی شوه. دا چی تر کابله پوری د چلوونکی او د هغه د همکار (کلینر) او د پاټکونو د ټوپك والا ؤ و ترمنځ څومره شخړی پیښی شوی څومره ناندری ووهل شوی او څومره پیسی تری واخستی شوی دقیق رقم راسره نشته خو چی څومره بی انصافی او بی عدالتی شوی ده هغه د اسلامیت، انسانیت او ټولنیزی معاشری په قاموس کی نشی راتلی او اصولاً سړی ویلی شی چی په دی لاره کی بشپړه خودسری ده او د ټوپك قانون نافذ دی.

په دی لاره کی داسی پاټکونه هم ولیدل شول چی صرف دوه کسان ټوپك والا به یو لوی گټ ته غلی ناست وو او ناڅاپه به د موټرو مخی ته شول او خپل ناجایز باج به ئی بی ددی نه چی کوم دلیل ورته پیداکړی خپل شی (یعنی حق العبور) په پټه خوله په ښی لاس تسلیم کړ او بیا به ئی ورته د حرکت اجازه ورکړه.

کابل ته په ورداخلیدو سره سم په جاده میوند او مکرویانو کی چی د جنگ اول خط دی ډزی اوریدل کیدی، ځینی کسان چی د جنگ خبرونه ئی د راډیوگانو د خولی اوریدل او عملاً ئی ډزی اوریدلی بی چرته شول، خو هغه چی له ډزو سره بلد وو په عادی حالت کی د موټر نه کیوتل او په بیلابیلو لارو روان شول.

که سړی په خیرخانه کی د کابل د مهاجرو جم او جوش وگوری نو فکر کوی چی په کابل کی هیڅ خبره نشته خو چی بیا وگوری چی هرچا د خپل کور سامان د خپل کور په مخ کی لیلام کړی او د همدی لاری نه بیگاه ته خپلو ماشومانو ته حلاله نفقه پیداکوی بیا پوهیږی چی جنگ

خومره لوی افت دی او اقتصادی کلابندی خومره سخته ده.

په دی ورځ خال خال دزی روانی وی خو د مازدیگر په څلورو بجو درز شو چی پنځه مزائیل په پرله پسی توگه د کانتی نینتل هوټل په شپږم منزل باندی ولگیدل او د څو دقیقو لپاره ورنه لوگی ختل. په دی بین المللی هوټل کی د اوضاع د خرابی په وجه بهرنی میلمانه نشته خو یو زیات شمیر بی کوره او مسافر وزیران او لوی رئیسان دیره دی او سرکاری طور ورته اعاشه حواله ده، د راکټو په دی حمله کی د هوټل د چت آهن پوش ئی لاندی راوغورځاوه، چاته په کی ځانی زیان ونه رسیده، خو چی څومره ویره او خفگان وروباندی تیرشوی دی هغه د همغه وخت د وینی د فشار او د زړه د ضربان له مخی معلومیدلی شو.

د یکشنبی په ورځ هم په کابل کی هوا لمریزه وه بنایسته یخ باد په کی چلیده، اکثره مامورین د دستخطونو لپاره خپلو مرکزونو ته روان وو او دا ځکه د حاضری د دستخط کولو نظام ټیک شوی دی چی دا وخت حکومت په دی بریالی شوی چی خپلو مامورینو ته د پخوا په شان پخپل وخت معاشونه ورکړی. د همدی ورځی په دری بجو غږ شو چی د جنوب غرب حوزی امیر او د هرات والی د پنځلسو والیانو سره کابل ته د روغی جوړی او یوی نماینده شوری د جوړولو دپاره راغلی او نیغ په نیغه انټر کانټی نینټل هوټل ته لاړل. کابل ښاریان خوشحاله شول او په خیرخانه کی ئی ورته په احساساتو سره هرکلی ووایه، خو چی د راډیوگانو خبری ئی واوریدی او اختلافی ټکو ته پکی متوجه شول یو تربله دا گونگوسی بیا شروع شو چی دا وړئ نه شړی کیږی او بنیادی خبره د قدرت په نیولو او د قدرت په ساتلو کی ده.

ددوشنبی په ورځ په تایمنی او مکروریانو کی چی کابل ریډیو د (۷۵) راکټونو په لگیدو سره د شپږ کسانو د شهادت او د دیرشو کسانو د ټپی کیدو خبر ورکړ، د جمهوری ریاست ویاند (عزیز مراد) اعلان وکړ چی د پنځه ویشتو ولایاتو والیان کابل ته راغلی دی او د یوی باصلاحیته شوری د جوړیدو لپاره زمینه برابره شوی ده.

خو داسی ځرگنده شوه چی افغان لانجی زیات اړخونه او ابعاد پیدا کړی دی او گرانه ده چی د اپوزیسیون د قناعت نه پرته د لانجی حل راوروزی، اسماعیل خان د جرگو مرکو نه وروستو هرات ته لاړ او د شوری د جوړیدو بندوبست کماکان روان وو.

د سه شنبی په ورځ ددعوت مجلی خبریال په هغه میلمستیا کی شریک شو چی داستاد سیاف له خوا د جنرال اسماعیل خان او نورو څوارلسو والیانو په ویاړ په پغمان کی شوی وه. د کچه غرمی په یولسو بجو د میلمنو د موټرو کاروان نیغ په نیغه د افشارو په هغه سړک لاړ چیری چی د حزب وحدت د ولی پوستی هم پرتی وی. په دی غرمنی میلمستیا کی ددولسو والیانو په گډون جنرال اسماعیل خان، احمدشاه مسعود، انجینر احمدشاه «احمدزی»، سید نورالله عماد، انجنیر ایوب، قاری بابا، نقیب الله اخونزاده او نور خصوصی میلمانه ناست وو.

په دی میلمستیا کی جنرال اسماعیل خان د سمسور پغمان په خرابی او د جنگ په مصیبت باندی لنډی خبری وکړی، وروسته استاد سیاف په لنډو خبرو کی ووی چی په جهانی سطحه داسی طوطیی روانی دی چی مجاهدین له یوی مخی بی وسلی کړی شی او ددی کار دپاره خپله مجاهدین لگیا دی خپلی پښی وهی او تردی پوری چی د قتل وقتال او خرابی په درجه کی په سادیزم مرض اخته شوی دی چی یو څو مثالونه ئی هم پیش کړل، وروسته ملا نقیب الله اخونزاده وویل: که چیری همدا اوس ماته څوك اجازه راکړی زه به خپله رتبه خوشی کړم او تجارت به شروع کړم خو څه وکړم استاد ربانی ته می د همکاری قول ورکړی دی او هغه راته ویلی که چیری په شریعت برابر روان وم ملاتړ به می کوی. اوس چی گورم استاد په شریعت برابر روان دی او زه هم ورسره په قول کی گیریم، په دی

خصوصي مجلس کې احمدشاه مسعود هیڅ خبري ونه کړې لږه شیبه وروسته د اتحاد اسلامي یو قوماندان کوټې ته راننووت استاد سیاف ورته د غرمې د ډوډې پوښتنه وکړه. هغه وویل چې اول به د ماسپښین مونځ وکړو او بیا به ډوډې وخورو، خو استاد سیاف د ټوکې په طور سره وویل چې ډوډۍ خو ټول خوري او لمونځ به څوك کوي او څوك به ئې نه کوي په دې خبره ټولو وخندل او د جماعت خواته روان شول.

د لمانځه نه وروسته مې له احمدشاه مسعود سره په داسې حال کې چې بادي ګاردان ئې دواړو خواؤ ته روان وو، د مرکې دپاره خواست وکړو خو هغه د ځان د خلاصولو دپاره په نورو رهبرانو حواله راکړه او په دې وسیله مرکې ته حاضر نه شو.

د چهارشنبې په ورځ په کابل کې داسې آوازه خپره شوه چې که چیرې د استاد رباني د وخت د پوره کیدو سره جوخت قدرت مسالمت آمیزه توګه یو بدیل ته انتقال نه کړي اپوزیسیون به هم ورسره د موازي حکومت او کابینې اعلان وکړي او جنګونه به نور هم زیات شي.

کله چې ما په دې باره کې له یو اهل نظر سره دا مسئله طرحه کړه هغه هم په نا امیدۍ سره دا اواز رد نه کړو او په صفا ټکو کې ئې وویل چې د جمعیت اسلامي او حزب اسلامي اختلافات دومره ژور شوي دي چې ددې دواړو تنظیمونو جمعه کول ئې ناشونې کړې دي او تر څو پورې چې دلانجې دغه هیروګان په یو میز او یو مصلحت یو جوړجاړي ته ونه رسیږي رواني جرګې مرکې ټولې بابیزه دي.

د پنجشنبې په ورځ د کابل راډیو اعلان وکړو چې د پیداګوژۍ انستیتوت پورې د مربوطو تعلیمي مؤسسو درسونه شروع شول او دابه د نورو سوونځیو د شروع کیدو دپاره یوه مقدمه وي، په دې باره کې د تعلیم او تربیې د وزارت لمړي معین او د وزارت سرپرست شاه اقا مجددي راته وویل چې همدا اوس د کابل په جنوب کې ښوونځي چالان دي او په شمال کې هڅه روانه ده چې اشغال شوي ښوونځي د جنګ د مهاجرو نه تخلیه کړو.

شاه اقا مجددي په اطمینان سره ددې پروژې په عملي کولو ټینګار کاوه خو عامو خلکو دا څکه نه شوه منلی چې په جنګ کې اسونه نه خړبیږي په ډزو او جنګ کې سبق نه ویل کیږي او عوامو د سرپرست په دې اعلان باندې هیڅ باور نه کاوه. یو محصل په دې باره کې خبریال ته وویل چې په تیرو دوه کلونو کې اته ځلې اعلانونه وشول چې مکتبونه او پوهنتونونه شروع کیږي، خو کله چې د توپونو او راکټونو ګولۍ په کابل باندې راسر شي په ټولو منصوبو او پلانونو باندې بیا د بطلان کرښه راښکودل شي.

د جمعې په ورځ چې په کابل کې نسبتاً آرامي وه، ما هم خپل لنډوکی سفر پای ته ورساوه، د جلال آباد په اډه کې موټر ته وختم او نیغ په نیغه تورخم ته راغلم.

د کابل نه تر تورخمه پورې چې د ګاډو والاؤ سره د پاټکونو لخوا ددې خوانه کوم چلند شوی وو له هغې خوانه هماغه فعل او انفعالات وو او د پخواني پروتوکول له مخې د یوبل په ژبه پوهیدل.

خو یو شی چې په تورخم کې محسوس وو هغه دا وو چې د ننګرهار د والي حاجي عبدالقدیر په وسیله د مزي د کارکنانو په بدلولو سره ماحول ښه وو او د پخوا په شان په لښتو او متروکو وهل نه وو بلکه د مراجعینو سره د سړیتوب خبرې ډیرې وې او اکثره خلکو راته وویل چې موجوده انتظامیه ښه کار کوي.

* * *

ادع الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتی هی احسن الآیه

د توحید او جهاد مجله

دعوت

د افغانستان د جماعة الدعوة الی القرآن والسنة د افکارو خپرونکی

۳۵ ګڼه

د جماعة الدعوة موقف:

مونږ، هره هغه غونډه او جلسه چه د افغانستان د روانی کشالی د حل او د ملک او ملت د سلامتیا او څوکالی په اړوند هر چا له خوا، په هر ځای کی چی دائریږی تائیدوو او ښه راغلاست ورته وایو.

الهی فرمان

بسم الله الرحمن الرحيم

«ياأيها الذين أمنوا كلوا من طيبت ما رزقنكم واشكرواالله إن كنتم إيّاه تعبدون»*

(البقرة-١٧٢)

ترجمه: يعني؛ ای کسانیکه ایمان اورده اید! بخورید از چیزهای لذیذ و حلال و پاکیکه روزی دادیم شمارا و سپاس گوئید اللّه را، اگر او را می پرستید.